

In capitulo tertio regni Richardi cardinalis
et postea ad sanum vitorem apud piscem
de visione habuimus et hoc est
et perfectum.

Habui visionem
in domo meo. Et dicitur
mihi non ostiencia. Et quod per palatium
meum in securitate. secundum
tatis fiduciam. Nam et palatium
domini est: quibus tamen domini pri
palatum dicunt non potest. Palatium
namque domini est: fortis et limis
atque regalis. Si per domum ostiaria
intelligeremus: ut per palatium
miseritatem ostie. In domo ita
quod sua quietus sedet: quem sua con
sternatio non remordet. Quieta co
sta facit proximorum malorum codicis
na satisfactio: et in statu malorum
cauda. prouidaque delimitatio. Pro
bus itaque in domo manet. quem
sua consternatio. nec de phanta tilpa non
potest remordere non. Primitus in
domo erat. qui verantur dicebat.
neque enim me reprehendit cor meum
moi vita mea. Ita qui dixit.
Nihil michi constans suum. Ne
tus sine tuis temporibus in domo
erat. et in phantacio suo flore
bat. non dicebat: gloria mea her
est. testimonium ostie noster. Nam in flo
re fructu spatur. ut per florem
certa futurae bona expositio fi
guntur. Cui flos est inchoatio

futuroque fructuum: ut in thilo
per florem intelligi inveniatio pro
fectum. In flore ergo figura certa
certa primorum expositio: ut no
nunca mitior per motio. In pala
tio itaque suo ille verantur flo
ret: qui sub bone ostie sue
testimonia coronam habentur
expectat. Audi in domo sua
quietem: et in palacio suo
florentem. Ego at in iustitia ap
parebo in ospitio tuo: scabor
non apparuit gloriam tua. Non dicit
in iusticia apparebo permet ad
domini quietem: quod dicitur appa
rebit gloriam tua. permet ad efflo
rationem. In palacio suo michi
lumen florebat non dicitur mag
ne seruitatis ostie. Bonum testa
mentum certum. tuusque summa:
fidei seruauit. Ideoque reposita
est in corona iustitiae. quam red
det mihi in illius die iusto iudex.
Nonne et ille tibi in palacio suo
florente videt. cuius sensus de
die in die renouatur? In pala
tio sedet et floret: qui inter
magna opera sua libenter fit
ad hanc maiora. et meliora
adhuc in corde proponit. De

Intellexi alii illius: ut quod acceplagobis
spectacula nichil soleat utilem vide in
Espumam tuum captum secundum
magis vidi quod
pertinet me: et cogitationes
meas in sanctu meo: et visiones

capitis mei turbaueret me. **S**icut
mus dormim⁹ q̄ sōpmū vide-
am⁹: q̄ p sōpmū corvis. sensus
corpis sōpit. Etē p sōpmū mētis
intelligē alienacio: p quā dīm
cetior⁹ mētia fūdit⁹ int̄spic⁹.
Sōpmū at̄ vide. ē m dīm eten-
platiōis archanū mēte tū sic⁹.
Dormitataq; et sōpmū vdet.
q̄ per mētis excessū in subli-
mū atēplationē ascendit. Sōp-
mū māt vidi: qd̄ pterruit me.
Hmōi sōpm̄or⁹ alia deterrent.
alia demulcent. alia instat.
alia letifit. Letifit sane.
ne mīrū atēplatio et̄nor⁹ gau-
dior⁹. fact vō specula dīmū
iudicior⁹. **Q**is em̄ digne expri-
mē possit q̄ letū. q̄ ionindū.
sua eū visio. sua reuelatio fa-
ct. cui ds p spm̄ son̄ reuelat⁹
qd̄ ods nō vidit. nec audiuit.
nec itor hois ascendit. q̄ wa-
uit ds diligētib⁹ se: **S**z quo
eū crōn̄ sua visio t̄t̄: **Q**uiā
mētis p̄blicatio p atēplan-
one videt. q̄ mīrū. q̄ occulto
dei iudicio de cōtere cāthemisq;
iterdū q̄s egrediat⁹ ad ignū:
et ali⁹ nat⁹ i regno iopia co-
ficiat⁹. **Q**ue dīo dīmō abys⁹
iudicior⁹ nō t̄t̄: tu dīmō lu-
mine tact⁹ intelligē mētis

pt̄piat. nec velotū eē tūrſū. n̄
forū eē bellū. nec sapientia pa-
ne nec doctor⁹ dīnas. nec artifici-
ū opus. Et̄ps casūs in dībz.
Viderat vtiq; pphā. q̄ iudicia
dei abissi mīta⁹: et p̄t̄uerat en-
visiones capiti⁹ sui: iudicat dīmō
dīmō. A iudicis cī tuis timui. **S**o-
lētū hmōi visiones p̄t̄ere nō
tā eo tpe. quo p excessū mētis vi-
dent⁹. q̄ tūc t̄pis vū p̄ excessū
sōpmū ad mētia reuocant⁹: qn̄
subtili examinatioe et sc̄ita tau-
ta mētis i ueligationē p̄t̄iant⁹.
Hic est illa qd̄ se. Et cogitandoe
mee i strati⁹ meo: et visiones ta-
p̄uis mei i bāque r̄t̄ me. **E**d duo-
b⁹ siqđe se assit⁹ turbū. Et co-
gitatioib⁹ suis. et visionib⁹ tapi-
nis sui. Cū em̄ mētis ex dīma tue-
ratioe mīrādū p̄mo formādū
aliquā fidāt⁹: p̄mod⁹ ad se redi-
ens. sc̄ūq; retractas serp̄a forū
examinationē diuidat⁹: ne forte
digna sit an tale aliquā t̄t̄gat⁹:
exp̄is mīt̄ cogitatioib⁹ agit⁹. vt
sua eū visio p̄t̄eat. Cogitatioe
māt mee i strati⁹ meo. Ed hic
mīt̄ p̄strati⁹ i n̄ i time mentis
otū. **V**isio vō capitis: illū
no sens⁹ i tellūat⁹. Et visiones
māt capitis mei i bāque r̄t̄ me.
Cogitationes sue itaq; i strati⁹
suo et visiones capiti⁹ sui vnu-
q; ut p̄t̄ent. tiendoq; p̄t̄bant:
n̄ ex eo q̄ sc̄ū p̄ dīmē t̄uela-
tiois archanū. meditationis

meditatioe sue negotiose oto
ptractat ad salubre sollicitum
utilez formidinem engilat. Si
enī q̄d diuina iuelatide regnat.
quō soleat alii de bono ī mēdi
ſpice. aliis de malo ī defiora v
gere: quō iugat alios de sum
mis bonis ī ſiſia mala cor
ruere. vel de mifinis malis ad
vñtū ſumma ascendē: qđ qđ
mif ſi ſua cū viſio cogit for
midare. Nequit nāq̄ hō ſine
ſuī? f̄ p̄iſces capiūt hāmo
et aues dephēdūnē laq̄o: ſic
capiūt hōies ſpe malo cū eis
ex ſiplo ſtūcīt. **Ce** ast grā p
qua agnoscit dīna iudīa et a^a p qua
diſcernim̄ mēita p̄pla cām̄ m̄

Tideat q̄ ſtipendū ſue
formiſandū q̄ ſepe
mēs dīmo lūne madiata vi
teat q̄ tali hōi q̄li ſpe ē dig
deat iugē. et cū talē ſe tēp̄is
ēe neſnat. au dei iuditū ex di
uina ſmā m̄to itibat. Nōne
nabugodonoſor regi hoc idē
digit. q̄ dīma ſmā de arbois
abſuſide ex dīna ſmā iuelatide
agnouit. **O**mīni cūſe arboris ſi
militidmē ad ſeip̄z retrahē igno
riat. Vidiſ q̄ tali hōi ex dīna
ſmā itibet. q̄ enīoi arboris ſig
nē vñ ſilitudinem ſeip̄o geſtaiz.
Et tñ q̄ ſpe talē cētit: q̄ vñ ſeip̄z
nō potuit. p̄ alii agnūt. **V**idei
q̄alā ē grā p̄ qua agnoscim̄
dīna iuditū. et alia illa p̄ qua

diſcerim̄ mēita p̄pa. Illa nāq̄
otēplādo: iſta ūcīm̄ iuelatidē.
qđ itaq̄ poſſe acipm̄ ex grā re
p̄lom̄: iſid' vñ ex ſtūdio medi
tatioe. et grā diſcretiōis. **S**e
pe vñ ūtēq̄ hō v̄ traq̄ grā ſil
acipit: q̄nus ſb' vñno eodemq̄
tpe ſil' vtq̄ exerē non poſſe. **R**i
itaq̄ alii alii oſulat q̄n qđ p
vñ ūtēq̄ mētis ſtatū plene
nō potuit. ex alio ſtūtu alioq̄
tpe diſterint. qđ ad plēnū ſui
egnitioe ſteri ſuffic̄e poſſit. **H**ic
q̄ nabugod̄ p̄ dīmēlē eruditē de
hīs q̄ in ſua viſioe ſpe dubitac̄
vñd̄. **M**ix ſincoū dū ſte p̄phete
ſuā naziat viſioz ignorat doct̄
alii qđ ab eo diſcat. et dīmēlē
ab m̄trogatē et ignoratē diſcat
qđ diſtentē doct̄ deat. **S**ic itaq̄
ſic ſepe mēs prudēlē otēplā
tiois lūne repoſit. qđ poſtim̄
iuelat: plēnū q̄
agnoscit. **A**mpit̄ meditatio de
p̄coq̄m̄ta otēplom̄ lūce: vñ no
dos dubitationis diſſoluat. **S**
up̄iū ūtēq̄ p̄ rege libey ar
bitrū: p̄ dīmēlē deuotioz ſtel
giū. Ad euſim̄ iſtaq̄ rege illa
otēplō p̄tēt q̄ mētis arbiſt̄ia
tet: q̄n cā ūtē ſmā ad manū hē
et velut ex p̄late exēt. **S**ic illa
meditacio ad dīmēlē p̄tinē vñ:
qua ex deuotiois ſtūdio ſligio
ſa mēs cā mox ſuoy occupatio
ebeſ ſolet. Designati itaq̄ re
ap̄d dīmēlē q̄ ſop̄mōy ſuoy

terprete q̄rit et i uēit: q̄n cūm
q̄nt liberos sue i tēp̄lōmis vo
lat⁹ p̄sp̄xit p̄mod meditādo
et tūtū sp̄cīcēdō i morib⁹ suis
legit. **C**ūo oporteat sc̄lāria stu
dia depōne⁹ et ad sp̄ualū iuesi
gationē cōuertere. **E**ccl̄i. **Q**

Neod videam⁹ mō
q̄ instant⁹ nabugod q̄
sunt qđ nesciuit. In hec autē
qđ capi⁹ visiones i p̄s̄eq̄tes
rogatatiōes i th̄bat. Disiit regis
nabug⁹ ex⁹ qđ fac̄ deant. Et p̄
me m̄q̄ positi⁹ ē detretū: ut m̄
troducent⁹ m̄ sp̄al̄ meo et i sa
piētes babilo⁹is: et ut solutio
nē sōpm̄ i dicāt m̄. Eteq̄m̄
diligent⁹ i instant⁹ q̄rit qđ nesciuit.
Nec p̄us desistit. donec sōpm̄
sui solutiōes i uelat quā q̄rit.
Hic ē q̄ iob de sc̄t̄ ipso dicit. Cau
sa quā nesciabā diligēt i nesci
gabā. Detretū p̄pone⁹ ē: aliqd
finit⁹ statu⁹. et qđ oīo nō lice
at temerāe. V̄z i q̄ velēt fieri
voluit: s̄r̄ quo detretū p̄ponit.
Ad sapiētes babilo⁹is p̄dēna
tām̄ q̄ iūm̄a ē deo: ad ip̄o
pt̄et sapiā m̄di h̄q̄ est studi
tia ap̄ deū. **S**apiētes itaq̄ ba
bilo⁹is s̄r̄. p̄ acuta sc̄utimā m̄
dane phie: sapiētes babilo
nis s̄r̄ astuta i silia cārlis pru
dece. **N**o itaq̄ erit hymoi sapiē
tes i troducē. et ad sc̄t̄ora reuo
rāe: n̄ p̄ acuta illa i uestigatio
nis m̄sc̄utimā que solebat

sc̄lārib⁹ negore⁹ p̄pende ad sp̄u
alia studia dūtē. N̄i exteri⁹ em
st̄. q̄ sensu extion p̄cipi possūt.
Illa at̄ velut itus s̄r̄: q̄ n̄ int̄i
sensu oīo p̄phendi nō p̄mt. In
tus i sp̄ualia: ex⁹ cūlia dūt̄.
Sapiētes itaq̄ babilo⁹is i tro
ducim⁹. q̄ sc̄lāria et q̄lib⁹ ex
tiora studia ad sp̄iale intelli
gēti⁹. et ad sp̄iale uestigati
one dūt̄im⁹. **S**apiētes babi
lo⁹is i troducē est extiore⁹ ai
ra postponē: et sol⁹ sp̄ualib⁹.
exti⁹ns studii p̄pende. **S**apiē
tes suos i m̄t̄inns q̄ dicebat.
Sogitam⁹ dies antiquos etan
nos c̄fnos i m̄etes hū. Medi
tata sū nocte n̄i corde meo: et
exi⁹tabar et scopeba sp̄z mei.
Mōndū at̄ q̄ sapiētes m̄i m̄
foris s̄r̄: et m̄ m̄ sp̄al̄ nō nō
p̄st̄. Q̄i i arbitri⁹ m̄i consp̄tū
hab̄: q̄ p̄ i st̄enčōes et delibātōes
agit. **E**pe at̄ t̄figit ex multa
studioru⁹ m̄or⁹ i sc̄utimā i adēt̄ i et
tūre⁹: et anq̄ adūtat qđ m̄t̄
dat m̄ltā m̄orā i nect̄: hocē
sapiētes suos an̄ p̄sp̄m̄ sui
nō h̄re. **S**i ille absq̄ dubio sa
piētes suos an̄ p̄sp̄m̄ sui sis
te s̄r̄: q̄ studia sua ab oī cua
gatiōe rest̄igit: et iūy delibā
tōis sue p̄positū solit⁹ v̄lib⁹
et n̄t̄inns i tendit. **S**apiētes
suos m̄es q̄i i sp̄al̄ suo tenet
et obseruat: q̄n cā studiosus
meditatiōes suas tāta tura i

uigilat. ut iⁿvestigationis sue
pede miserū dīuerse ligat mī
quo eas ex delibātōē duixerat;
in tantā vt sagacit̄ sua idus
tria illa presūrationis suar̄
euagatio vel ad momētū pre
fuge queat. **C**uō istē oport
iat quod ad misterior̄ dominor eno
daciōē anhelat. **v**

Sed videamimō tūrſa
pietēs suos in vnu*rg*
gat; vel ad int̄iora appellat. Ut
solitōē mīt̄ sop̄m̄ idūcet
mī. Aliud ē em̄ domina iudiorai
locteplom̄ et quod prosopm̄
cernei; et aliud eoude idz pre
dē; et quia contate ver vtilitate
preueniat discretionis sue vera
titate domindim̄. Illud ad sop̄
m̄ visior; istor ad sop̄m̄ pre
net iteratior. Sop̄m̄ requo
dāmō videm̄; quod dei om̄ulta
uidita in deplatior adducit̄;
et am̄itatior. Sop̄m̄ min min
ptatior quod quod proteplatior
spectacula eoz quod prometibile
int̄ior vidim̄ idz modū in or
dine investigam̄. Nōne ad sop̄
m̄ visior premet stupēda illa quod
in scripturis legim̄ dominor uiditor
maḡha in consideratior adducit̄;
et eoz am̄itatior diuiciet dili
genia minherē. Nōne ad sop̄m̄
minptatior premet mistra eoz m
ez*it*elligēta quod; et proexposi
cior plenar posse. Nōne ad hoc
sop̄m̄ anhelabat quod in orōne

dicebat: illūa ocl̄os meos. quod si
derabo minabir de lege tua? quod ac
pro magno hecat in eiadē sop̄mor
minptatior domina grāc accipere:
potest̄ ex ei illa sinā ppendere
Sū em̄ de domino primsat. quod āmīa
at verm̄ sūi iacob. instītūas et
iudior sua istl. statī āmetit. nō
fecit talit̄ oī natiōl: et iudiia
sua nō maifestat̄ eis. ver sop̄
m̄ inā vidat̄ quod ex deplatior
luce dephendit̄ quod vnu*rg* aequē
reiant iusto et ipio. bono et ma
lo. et modo et in modo: in molūti
victiōr. et sacrificia deplneti. Sop̄
m̄ in terprete quod sierat. fac nedū in
uenerat: min alio loco dicebat.
hoc esse in uel domine et astles. v
nu*rg* et alterque ut in uenire. in nem
quā adhuc quod aīa mea. et nō
istl. Optet in sapientes in vnu*rg* co
gregari. et ad int̄iora inuotare;
quod cupit ad haboi quod in domina
min sop̄mor minptatior gracia
optime. Tu tu igrediebat̄ a*qui*oli
maḡi. caldei et aruspices. Tuēm̄
quod igrediebant̄. Cid ē tuē. non post
decretū: pro delibātōē propositū:
minlt̄ em̄ sepe propositū. minime
min faciunt̄: quod quod facile alique sta
tunt̄: tu fatile in vnu*rg* statuta re
ciuit. Promo itaque nobis obserua
dū est. vt vtilia statuam̄: sed
at vt vtilit̄ statuta seruit tene
am̄. Attende quod firmat statu
it. quod optm̄ iste librator opt
mū ee ppendit. Intau*rg* min et

statu custodiē iudia instrue.
 Andisti de vetē institutiōe: an
 dīcēt de vetei exēctiōe. Vo
 ta mea reddā corā oī ipso eī.
 Tūc īgrediebāt̄ arioli caldei
 magi et aruspices. Si q̄ vālē
 oī statim oī sapientes nō vere
 sapientes eī nūsc̄ pene sām
 sc̄ptura dicit eos eī sapientes
 nī cī dēliniatiōe: p̄mo dicit
 eos ree sapientes regnū sui. vī
 ad fīleb̄! Si ḡ p̄ ariolos ma
 gos. caldeos. aruspices statu
 ta p̄ua. studia fruola. iep
 tactuā ītelligia. vide q̄m
 vtilit̄ q̄q̄ salubrit̄ eī moī stu
 dia ad sp̄uālia ecēcia coner
 tim̄. Sapientes itaq; babilo
 nis ad ītiora vīlīm̄ q̄r̄ pelli
 m̄. cū curā et sollicitudinē quā
 rebz fruac̄is oīo īpendē so
 lebam̄: sol̄ sp̄uālibz īpen
 dim̄. Sapientes babilonis
 v̄o sop̄mōq̄ īterceptiōe om̄
 pam̄: q̄m studiōe fruac̄is
 oīo postposit. ī dihor tñ
 hōr̄ sen iudicōq̄ enodatiōe
 singularit̄ m̄fistim̄.

Cū iāne sit mylio ī p̄fida
 rimari su ī m̄gio p̄p̄ su. vi

Sed sapientibz ītradic
 tis: adhuc ītraddit
 et dicit. Et sop̄mū narrat:
 et solutiōz nō īdicauerit m̄.
 Tid q̄so ē sop̄ma m̄a ī sp̄uā
 sapientiū m̄oī narm̄? n̄ p̄
 r̄sploz. īteplom̄ m̄specta
 cula ad mēdorā reuotāe. saga

a meditatiōe retractāe. studioſ
 cogitatiōibz dissimile. et ex eāq̄
 ref collaciōe q̄s nouum̄ q̄onī
 mār̄ nodos dissolue. Et iuxta
 affuetū p̄sentationū mār̄ymo
 dū sp̄uālū rey īvestigatiōe
 velle formāe. Nonē m̄ ī sp̄uā
 sapientiū m̄oī. sop̄ma m̄i nar
 ram̄: et solutiōe q̄m̄? q̄m̄ ea
 q̄ de huām̄ sām̄. et ea ī quē de
 dīm̄ sc̄d̄ īcupim̄. mutua colla
 tione īferim̄? q̄m̄ iuxta doct̄i
 traditiō ī īsp̄tiaz modū et
 ordīnē dīmōi m̄stīoī et iudi
 cōi p̄plexa dissimile et penetra
 p̄sumat. Si q̄c̄p̄ m̄ dīm̄ īseret
 de huām̄ ī dīstīa p̄sumt frust̄
 īpendit. et q̄dīm̄ ī hūc modū
 q̄rit. mūtū laborat. utr̄ ī d̄
 q̄d̄ de hoc sop̄mō le. Et solutiōz
 ei nō īdītanēt m̄. Sop̄mōi
 sane dīm̄ ostensor̄ solutiōz
 sapientes m̄i m̄me īueniunt: q̄
 sc̄tān̄ mār̄disciplie. Et q̄libet ī
 dīcōes hūane. ad dīmōi sc̄tor̄
 discussiō et īvestigatiōe suffici
 no p̄nt. Q̄b̄ ei altitudine illā
 dīm̄ totīlē de suo sensu īmāi
 p̄sumat. cū dīm̄ ap̄hā clamat
 et reclamat ap̄pls. q̄s īgnōmt
 sensu dīm̄. cū q̄s ī filiariq̄ea sint?
 N̄s p̄fiditātē istā m̄stīoī et
 sc̄ptāz dīmāz de sua penetra
 sagacitate p̄sumat? cū petrū
 ap̄līm̄ legat. quō dīsp̄e ab hū
 p̄sup̄cōe īp̄stat. hoc p̄m̄ m̄q̄
 ītelligētes. q̄r̄ p̄phētia sc̄pture
 p̄p̄ ī īsp̄taciōe nō sit. Abq̄ dīm̄
 m̄n̄q̄ idē nūq̄ p̄p̄ sc̄ptāz faciat

fit interpretatio suu eius magisterio
qui eas inspiravit. Quod ad mysticorum
eruditum est enodatorem melius profino
deuotione quod inuestigatur et quod non de
uono oia discitur non potest oia diuidatur

Si itaque ad mysticorum dmarum
scripturam intelligenda. si ad
dmarorum scripturam eruditum voluerit: melius
in hoc ipsum orando quam inuestigando profi
ciamur. alius denota scriptio: quod
profunda psonitudo illuminatur. Unde e
st quod ad ea quod psonis statim accedit.
Donet collega ingressus est in conspectu
meo. damel. cui non balthasar sum
nomen dei mei: quod hunc spm deorum sicut
in se ipso. Ecce spm scimus deorum haec
de: quod ad seipsum interpretationem in do
neis uicit. In eo sane ex dy. isti su
ditur. illi perfecti excluduntur: de quibus
dei in ps. Ques dy genitum deoma. S
pfectio quod in hoc loco designat haec
spm secundum haec credunt. Quia si spm
secundum non credit: dy sic non credit. De
hoc nemo deorum esse deprehendit: ad quod
voce dicitur de. Ecce iustitia te deum
phantas. Ethimologi psonitudo proficit.
Ego dy ei dy es: et filii excelsi
oces. Ethimologi deorum spm accepit ois
sua: ut scimus esse possit. Quid enim m
iustificatio. ois sacrificatio absq
ulla dubitatio ab isto spiritu est.
Sime hoc spm nescimus quod oremus.
Quod ipsum esse docete aplo didicis.
qui interpellat pro nobis gratibus in
enarrabilibus. Ut deuotio nostra
possit esse vera ois hunc spm habere.
Si pdamel deuotio vera mens ret
te de eo pna bugodonosor de: qui

hunc spm deorum sicut in se ipso. Si
nisi supra expedit quodam sapie
tes et quod vera est statim vel sap
entes non esse: inquit quod dicitur da
mel hoc loco collega est. Nisi
est tamen eis aliquod totum hecat: nesci
o quod eorum collega existat. Illud
at scio. quod spm ille quod damel sum
spiritus testis acceptat spiritualia
estimat. Spiritualis at diuiditur
oia: et ipse a necesse uidetur. Spm
enim solet oia scrutari: enim psoni
dei. Si spiritualis diuiditur oia: si
spm scrutatur oia: ergo eadem ip
sa quod mundana phantasia: eadem ip
sa que carnal prudens. et ipsa que
quilibet psona doctrina. Solet nam
quod spiritualis est oia scrutatur distin
tive: ut possit oia uidetur. In
di quod dicit ille spiritualis sapientia:
quod oia in sua sapientia temptau
rit: ut oia diuidatur possit. De
dimicet cor incautum ut scire pru
dencia atque doctrina: erroribus
atque stultitiam. Vides quo ille
rimat: quo scitur non solum p
udentia: neque stultitia. Ex
itaque deuotio eius est tam bove quam ma
la in scriptis adducitur. oia in
inuestigatione. oia discurrit: ut cose
queretur etiam possit oia diuidatur.
heritaque via deuotio doctrinas
varias. atque p personas. non quod
inuestigat: ut eis ihercat: vel in
illius villa fiduciam ponat: sed ut
eas diuidat: ut diuidatur. Discret
et deponit. Damel itaque nesci
mudi sapientes per inuestigationem

en via curuit. quibus p intentione
ad eundem entum non pergit. nec
damel eorum collega dicitur; quod in stu-
diorum suorum cursibus nonnulla ex parte
restituit. **C**ontra deuotis studiis
sisterem desiderium qui occultorum reue-
lantur diuinitus expertat. **E**a

Donem matrem collega ingressum
conspicuum meo. Pendit ex
hinc ut arbitror quod damel iste non
ingreditur de exterioribus ad interiora:
mo egredi de interioribus ad exteriora.
Pater illiusque deuotio nostra medita-
do. diuiniditudo. orando sollicitate
de rebus exterioribus: ita vero quod eisdem
exterioribus vel studiis occupata est. et
sollicita de rebus interioribus. **N**ec enim hi
prudentia bona coram deo et hominibus. Co-
ram hominibus insimilis et ope: coram deo
cogitationes et voluntates. facta ita
quod et dicta nostra ad iudicium ruotare.
et per hinc dominum supplicare. hoc est da-
melle exterius esse: cogitationes affectiones. et intentiones alta prese-
nitatione rimari. et per hinc in oratione
impugnari. hoc est damelle interioris mo-
ri. **V**el hoc est damelle exterioris esse:
ta interiora quod exteriora nostra sunt huic
iudicium pesare: **E**t hoc dum
le interioris ta ista quod illa sunt iudicium
domini estimare. **E**t hoc est damelle
exterioris esse. quoniam inchoates etiam opera
quod facimus. quoniam in utilia quod dicimus
subtili eruditio pessimum quod
de nobis homines sentiret. quod sentire
debet si manus intentiones sor-
didas et cogitationes si prius af-
fectiones videntur. **N**on mihi hec
agimus. quoniam damelle extiteremus.

Enī ac studio sa discussione quid
aliquis opera vel dicā nostra in scriptū
dei inducent. et te sum iudicium
huic bovidentur: quoniam hinc
studio magis in deuotioē insis-
tit: damel nō iuicit. **C**ontra itaque
damelle ad interiora intice: nō
ex itinera deuotioē in his que
discutenda sunt vel quænda tam
de exterioribus quod de interioribus ad
domini iudicium returnet. **E**t sic
sepedū sapientes nō in somp-
more interpretatioē deficiunt:
dū studio se meditantes. dū in
time punctiones domini uidi-
torum archana. domini mission
profunda penetra psumunt nec
punt: sit mī sepe. ut mē post
hinc defectū. ex ipso suo defai-
lmenta ad seipsum redeat: et
sime dei adiutorio quod nō possit
plenum agnoscere. **I**ncepit tunc ex
iuncti sue fiducia genere.
suspitione. psephioes suas argueret
et de propria studiis p̄ius iacit
psephita. id de sola domini iuicula
tioē spāre: et deuotioē studio
penitus iste. **E**t hoc damelle
post sapientes intice dicitur
Acta virtutis rei deuotioē
quoniam filii dei sunt et deo
tempore. **C**ap. x.

Donem collega ingressum
memoriam meo damel:
nō nomine balthasar. Baltha-
sar mē capilla capit. Nec p̄
damel balthasar dicitur: quoniam
mā ex vera deuotioē adornat:
ad oēs profunditate p̄stilit.

Sed in hoc loco nū dāmel baltha
sar dī alij ad huc late re adiungit
vñ ut arbitror ad p̄fūdiōrē intel
ligendū p̄uocam. Dāmel mqt
tu nome balthasar: s̄m nome
dei mei. **S**i p̄ regiā potētiā iette
i telligim̄ am. qd̄ q̄so dīct dei
sūi n̄ xp̄. Nā q̄uis p̄l et siq̄ et
se verant sit vñ d̄s. r̄pm̄ tñ
s̄m q̄oā modū dīcendi r̄te religio
sus q̄s̄ s̄m eē dīat. cui⁹ noīc̄
sigmtū. et grā p̄uentū s̄memēt.
cui⁹ demq̄ p̄sonē se agnoscat fai
han⁹ m̄herē. p̄ incarnationē mis
teriū exiūtide nātē. **S**i v̄bāl
thasar capilla caput int̄. vide
am̄ mo quō hoc non xp̄o ignē
videat. quō s̄m non hoc dāmel
dei sūi n̄stac̄ m̄to n̄sc̄pet. **S**a
m̄ d̄t q̄ caput vñ xp̄s: caput
v̄d̄ x̄d̄s. **S**am̄ absq̄ dīl̄ q̄ t̄m̄
ds̄ ē p̄m̄ oīm̄ c̄reat̄y: sam̄ m̄
thilom̄ q̄ p̄s̄ p̄ris ē p̄ncipia
liaq̄ m̄t̄m̄tate p̄s̄. Et q̄ uis s̄m
alui⁹ et alui⁹ modū dīct̄ p̄n̄
h̄o et ibi: vt robiq̄ tñ t̄r̄ḡt̄e
q̄ vera ac̄ p̄t p̄m̄ dīci. Nā i⁹ p̄
sona p̄ris p̄ncipia ē d̄mar⁹ p̄
sonaq̄ ac̄ om̄ c̄reat̄y: ure ex
capite designari p̄t. **S**i igit̄ dei
digitus dī sp̄s̄ st̄s̄. air s̄m filii
dīc̄ filii xp̄s̄ nō dī h̄a capit̄
capilla. **C**apill̄ de capite orit̄.
et xp̄s̄ de p̄re gn̄at̄. p̄s̄. **P**reit
dīs ad me. fili⁹ m̄ē es tu: ego
hodie genui te. **C**aput capillo
ornat̄ i et p̄p̄ r̄pm̄ glificat̄.
p̄r̄ m̄qt clariſſita fili⁹ tñi. ut
siq̄ tu⁹ clarificet te. **V**ides p̄te

q̄ uiste xp̄z balthasar id ē capil
lus capit̄ dī: q̄ ver̄ dei filiū pa
tris catholici fides vāt̄ confi
tet. Nōne et nos s̄m hoc nomē
acc̄pm̄: q̄n̄ a xp̄o et p̄ r̄pm̄
obtinem̄. vt m̄to fili⁹ dei dī
debeam̄. **F**rs̄ ait iohes ap̄ts
fili⁹ dei s̄m̄: et nōdū apparuit
qd̄ erim̄. H̄ic est q̄ ei q̄ volūt̄ die
noīgenuit v̄bo v̄tit̄sue i co
tidiana orōne dīcim̄ p̄i v̄r̄ q̄
es m̄t̄. **S**i r̄x̄b̄ queic̄nt̄ sat̄
balthasar dī p̄t. q̄s̄ sum̄ p̄ris
fili⁹ ē: air nō et ver̄ x̄an̄ s̄m
verā noīs i dīc̄ balthasar dīc̄:
qui s̄m̄ adoptiōis grāz m̄t̄ eos
dē dei p̄ris filios depūtāt̄. Non
tamē oīs x̄an̄ hoc noīc̄ est vel
honore dignus. Sola deuotio
est. q̄ eos distemt̄. sola deuotio
filios dei facit. **S**intaq̄ deuotio i
dāmeli m̄t̄. vide q̄ r̄te baltha
sar p̄ effectū dī v̄ que q̄libz m̄ fi
lior̄ libt̄ate adoptat̄. **N**ō aut̄
aliud ē deuotio. n̄ suida m̄t̄
in deū dīc̄. **S**anitas āt̄ dī dif
fusa ē m̄ cordibz p̄ris: per sp̄m̄
s̄m̄ q̄ dat̄ ē nob̄. **R**̄te i⁹ deuoti
o capillus capit̄ dī: que q̄d̄ de
sum̄ oīm̄ capite p̄fūne v̄det̄.
dī sum̄ p̄ris ē p̄muoe p̄t̄
R̄te balthasar dī: q̄ i modū s̄m̄
mi capilli. sum̄ oīm̄ capit̄ m̄
herē v̄det̄. **P**endis ut arbit̄
ex h̄is q̄nt̄a sit v̄t̄ v̄ deuotio.
que fili⁹ dei s̄t̄: q̄ aīm̄ huma
nū deo dīngit̄. et eu⁹ q̄si vñū p̄i
t̄ efficit̄. **N**ō et adhāt̄ deornus
p̄p̄ ē.

Cum magis sub tpe orandi solent
sensi apri. Ca. x.

Ingresso danieli rex iorā ipso sop̄
mū loqtur: p̄ v̄bis p̄seq̄tibz ostē
dit. Et sop̄nū māq̄ torā ip̄ locu
tus sit. Sop̄nū h̄mōi torā danielē
loq̄ est. missio q̄bz dīm̄t̄ orāndi
cūpim̄. s̄b tpe orandi mērit̄ tā
gi. et m̄ tpe orāndi dīme reuelati
oms desidio affia. Nā q̄admod̄
expti recognoscit illi q̄ fraptibz
m̄ta reuelari. letifitam̄ q̄ meru
erūt sub tpe orandi marie so
let illūnati. grē lumē accipe:
et ex eius inspiratioe misterio
nū pfunda penetrare. Ex istma i
taq̄. p̄pūctione. cām̄ lanat̄ q̄
mūdat̄. Et p̄nuldū q̄to p̄m̄t̄
efficit: tāto fātliq̄. tāto p̄fū
diḡ illustrat̄. Hic est q̄ balaā
de sc̄tip̄lo testat̄. dīces. Auditor
sermonū dei: q̄ visioz oī potēnt̄
ritut̄ z: q̄ radit et sic apient̄
ocli ei⁹. Qd̄ e qd̄ dī radendo oī
apūnt̄. n̄ q̄ m̄t̄ orādo sepe in
tellectual̄ sens̄apit̄. Volem̄
nos sane in tāto toto corp̄p̄ste
ne: cū volum̄ attēn̄ orāe. P̄p̄
r̄ ad expositoꝝ h̄re sp̄etare vñd̄.
ocli ei radendo apūnt̄: q̄ lumē
reuelant̄ grē accipit̄. dū se m̄
orōnē p̄sternit̄. Siāt eadē l̄tā
mīstice distutit̄: m̄ eadē smāz
l̄tūrē v̄l. Qd̄ em̄ ē eadē n̄ sc̄
ip̄m̄ ex p̄tōz suor̄ reordinoe
hūiliare. Et ex v̄a om̄tioe cor
dis rigore deponē. Siām̄ se
pe dū sc̄tip̄m̄ in hūc modū dei-

tit̄ in maiori grā res̄gt̄: q̄ lumē
odoy suor̄ cūdendo reūpat̄: q̄
male clausos oclōs reuelat̄.
Pessimā dīrē q̄ hoc sit abs̄q̄
tāde: blandicii culpe i sentire.
Stim̄ n̄ q̄ nōn illi sūt. qui ex
m̄ltitudinē reuelationū se ait
lūt̄. P̄mittūt̄ at digne ex dei
indicio q̄ h̄mōi s̄t̄ tāde: ut desī
nāt sup̄biē. Dū t̄ m̄culpa la
būt̄. p̄fūdunt̄. Apūgunt̄: ce
pūt̄ p̄gont̄: p̄gati illumī
nāt. S̄ illūnati. cū itey sup̄
biē: sebiendo lumē qd̄ rece
pant amittūt̄. Illūnati itaq̄
et elati itey atq̄ itey deitāt̄.
lapsi et illūnati. itey et itey
illūnati. Hac radendi r̄sur
gediq̄ viasitidinē sepe alte
nat̄: et hos altnādi modos.
m̄ltimode freq̄tat̄. M̄ltiq̄ hac
alternādi siestidinē pessimo
tandē sic p̄dudūt̄. De q̄bz con
stat q̄ sp̄uālū carisma tū ḡm̄
nō tm̄ ad sūd q̄ ad alioꝝ vñ
litat̄ atcep̄t̄. Hor̄ abs̄q̄ du
balaā tip̄. ex suis opibz ges
fit̄. hor̄ p̄pectate v̄bis exp̄ssit̄.
cū dixit. Auditor sermonū dei:
q̄ visionē oīpotent̄ vñdet̄: q̄
radit̄. et sic upūnt̄ oc̄li ei⁹.
Of sc̄larie sc̄ienor debant
sp̄nālibz studiō s̄seruic̄. Ca

Ned ut ad id redea⁹. **M**
vñ digressi sum. R̄ illā
pro cōt̄ tenem̄ q̄ m̄ltisēpe sub
orōm̄ specie sue tpe lumen

reuelans ḡrē suū se p̄pet̄: et qd
ad h̄mōi ḡrē m̄st̄ ex v̄t̄ deuo
tiōis p̄fēcēt̄ atq; p̄fīnūt̄. H̄ic ē
q̄ rex a damele s̄p̄m suū m̄ter
ptatiōi: cū oī fidūia exigit. cū
dit. Waltheras p̄nceps ariolo
rū q̄d ego sc̄o q̄ sp̄m deoꝝ sc̄oꝝ
ite h̄eas! et oē sacram̄ nō est i
pole tibi: visiones sop̄moꝝ me
oꝝ q̄d̄ vidi. et solutiones earū
narrām. In q̄bz v̄bis ist̄ p̄me
nōndū q̄ dī hoc loco p̄ncip̄ a
rioloz. q̄ sup̄ia dī est collega
coꝝ: nec coꝝ tm̄. s̄c̄nā alioꝝ
babilome sapientū. M̄l sc̄ares
vtiq; sc̄ias q̄sdā sc̄am̄ v̄tles et
sūme nāt̄ias: q̄sdā v̄d̄ q̄si ar
te ariolandi. et oīo ꝑūsas. Si
has q̄ ab s̄q; dubio s̄t̄ ꝑūse p̄t
vera deuotio ad aliq; v̄tatiꝝ v
suū v̄t̄. et i eis quēdā p̄ncipal
militie p̄ncipatū exē. q̄admod
hoc ex arte ariolandi possūm̄
colligē! q̄d h̄ic de h̄ns sc̄enēdū
q̄ p̄nt̄ eē v̄tles et bone. Nā
nt̄ rēt̄ h̄icē. nōne h̄ic damele
p̄ncipat̄. nōne q̄libz sc̄iaꝝ puer
sa deuotioi deseruit̄ cogit̄. q̄n
ce eiō ꝑdāt̄iōe h̄uāi eorū
p̄lem̄ agnosat̄: q̄n ex retrac
tatione aīm̄ h̄uiliat̄. oſiō. oſiō.
oſiō. et ad deuotiois studiū
m̄st̄igat̄. Nōne ꝑūsa q̄libz sc̄iaꝝ
deuotioi ꝑsc̄. uit̄: q̄n aīm̄
a ſet̄ ipso ipa exigit q̄ i h̄mōi
studijis ſeptis p̄d̄ ſuēuit̄. Ex q̄o p̄atioē colligit̄ q̄nt̄ ꝑp̄
m̄libz i uigilaꝝ debuāt̄: qui

tatis ſeptis q̄nq; ſe i ſuđaſſe re
tractat. Sic itaq; damele dictor
ſapientū collega m̄t̄: n̄t̄ eis
q̄dā ſp̄ial' militie p̄ncipatū e
q̄tatis m̄re tenē credat̄. Debet
q̄ q̄libet ſt̄d̄ies ſc̄ie. ſp̄italibz
ſt̄d̄is ſubſeruie: et m̄l q̄d̄ ve
deuotiois lucis nō militat.
m̄ ſuđ ſc̄it̄ p̄ſum̄. Q̄n ḡ
ſtaribz ſc̄is i p̄portūe iſiſim̄.
q̄n ſt̄d̄ioi m̄d̄ i p̄portūtate
deuotiois m̄re ſc̄it̄ia m̄trūpi
m̄: te p̄fecto q̄ p̄ncipari debet
damele v̄z ſeruie ꝑellim̄.
S̄z attēdendū eſt q̄ ſit malū
etia bois ſc̄ens abuti. i eaꝝ
abuſione meliora ſt̄d̄ia i pe
dire: q̄n ex deuotiois offiſio p̄
uerſa q̄libz ſc̄ia debz et ſolet m̄
bonos v̄ſus defleſti. O v̄t̄le ſt̄
ſuū deuotiois ſūmā aīm̄ ſpende aīm̄

I v̄te aī deuotioi xiiii
boms ſt̄d̄is aī ſteſer̄t̄: u
te v̄o malis p̄ncipat̄: i uide
meli p̄ncipat̄ m̄t̄ oēs ſapiētes
babilome ſc̄ed̄: ſi v̄at̄ ſtat
q̄d̄ p̄nabugdonosor eſt̄endit̄.
Hao q̄ sp̄m deoꝝ sc̄oꝝ h̄eſ m̄ te:
et oē ſac̄mentū nō eſt ſimpale.
nōne h̄ic ſm̄e or̄dare videt̄
ſi rete penſet̄: q̄d̄ ex ore v̄tit̄
audit̄. Am̄e dico vob̄. q̄nt̄ q̄
orātes petitis: credite q̄a. aī
pieti. et h̄ic v̄b̄: V̄ca aī ſp̄le
na or̄o nō eſt̄: q̄ attestatioi vi
tatis credē nō p̄t̄. Si aīt̄ credē
p̄t̄: potest petendo optimē. Si
at utiq; ſūme deuotiois illū

sacramentū nūpōle; si optime p̄t
q̄ fide. P̄tē iñt̄ aut̄ arbitriū ex
v̄tute deuotiois optimē m̄it̄;
qd̄ ei nūpōle nō ec̄ v̄t̄ testidio
aprobat. Visiones m̄q̄t̄ sōpmo
rū meor̄ q̄s vidi; et solutiois
eaz narrā. Optim̄ iñ studij gen̄
ē sume deuotioi sumā turā im
pende. eo q̄ nūllū sacraū virta
demonstratī rō; sit ei nūpōle.
Iux̄ regis itaq̄ nabugodono
sor exm. danielē m̄ q̄b; libet
sapientib; nr̄is p̄feram⁹: oīa
studia. oīa cūcūa m̄a vere de
notiois lucis p̄fseruū cogam⁹
Et tūt̄ p̄dū nō fructa cōtem
plabim̄ q̄c̄i de dīm̄ & mīsteriis
cū dei adiutorio ex ei⁹ offitio
utlīt̄ p̄fūim⁹. **S**z nē visione
ordīnē p̄sequam̄. spūale intel
ligētie sensū salte p̄m̄ morale
edificatiois. maiorib; iñ gemis
minorā velm̄ptes p̄scrutem⁹.

De cōtemplandi mō l̄ q̄līte et q̄ a⁹
videat reū sua at̄ a⁹ in sua rōe ud

Visio in sumā vētate c̄ xii
q̄t̄ capitiois mei iñ cubili
meo. Videba et ete arbor̄ m̄ḡ
na iñ medio t̄re; et altitudo ei⁹
mīmia. magna arbor̄ et fortis.
et p̄teritas ei⁹ ot̄iḡs celū. Asp
tus illi⁹ erat ad termos vni
usse t̄re. **F**olia ei⁹ pulcherrīa;
et fr̄s ei⁹ mm̄. et esti vniū
sor̄ t̄ca erat. Sub̄ em̄ ed̄ v̄s
cebat̄ oīs caro. Ut iñ superiorib;
patet. visio capitiois ei⁹ est iñ tel
ligēia mētis. cubile at̄ iñ q̄lli

tas cordis. oīiūq̄ studiose q̄e
tis. Visio capitiois cubile dem
tus p̄cip̄: qn̄ m̄t̄ studij sui sa
ta oīa v̄t̄at̄ r̄ceptōne mes
huāna dīna asp̄matiōe p̄ble
nat̄. Videba m̄ḡt̄ et ete arbor̄
m̄ḡ iñ medio t̄re. **A**lūd ē vi
de res ipsas iñ suo ec̄: atq̄ ad
eas vide in sola rōne. v̄l sū
ma v̄t̄ate. Alūd ē eas v̄de
cū p̄p̄a in cētia: atq̄ alūd
longe eas v̄de iñ sola sapīa.
Alūd ē vide reū p̄bas. iñ suis
ḡm̄b; et sp̄eb;: atq̄ alūd ē vi
dere eas singlas iñ suis m̄diū
dīis. Illud v̄o ē sensa seu v̄gi
natiōis: illud v̄o rōms seu
r̄ceptōne. **C**ū itaq̄ mens ad
simile q̄ndā r̄ceptōne
r̄ceptōnq̄ dulcedie delectabi
lit̄ figit̄. immobilit̄q̄ reficit̄.
Videt sepe iñ dīmolūne quot
vel cōmōi v̄y genā optante:
iñ concassū tenet n̄thorq̄om̄
q̄ sume dispositiois ordo v̄m
ilūstat̄q̄ plētudo exigit̄. p̄e
ti posse deesse. **V**bi q̄m̄. **V**idet
oportē bonos ec̄ malos⁹. et iñ
bois alios alios meliores. ali
os optionis: sicut iñ malis alios
alios peiores. et alios pessimos.
Videt m̄chilos⁹. q̄z oīs malos
ec̄. et malos p̄seuāre⁹. alios
malos et malitia iñ p̄petui
desere⁹. alios ut ad t̄p̄ deseze
et iterū ad malitiā redie. **S**ic

et omnes videt alios bonos esse
et henos pseuerare: alios re-
cupabilitate cude: alios post
lapsu ad boitatem redire. de hoc
sexto genere regis est ubi nabuge-
donos et in dei luce eteplatur.
qui ex soliditate condit. quia
postquam ad seipsum rediit secum
tenebat. seu cuius inserviebat. vi
debat enim misericordia plenaria
dilectione taliter erige. talesque non
decusse non potuisse: et tamen nescia-
uit serpente taliter esse. vel taliter ho-
mum magnitudinem serpente gestare. qui de
tata sublimitate subito cadet
et in umbris dum rident tandem
in ad ipsam statim redire. horum
erigitur arbor magis prius i altu
erigitur. postmodum abscedit: et tamen
radices eius in terra refuuntur. unde
iter repat. Videatur et nos et
discamus ab ipso qualis sit arbor.
qua non vidit: vel quoniam cedit.
vel tamen potuit. quia tanta vel taliter
fuit. De magnitudine met-
ri postmodum ruiture et ca-
ruine. Ca. xiiii.

Undebamque etenim arbor
magis in meo tempore: et tamen
tudo et omnia. sed intelligimus
per magnitudinem arboris: nisi in
mensu robustutis. Nonne et
magis illa arbor fuit. quia pleni-
tudine fortitudinis et generis accepit?
Stephes magis plenigenus et fortis
tudine. Et arbor magis in meo
tempore: et alta fuit. Igitur hec arbor
magis alta. et in media tunc ad
mittitur et ad magna dilatatur
se per virtutem. Iad alta surgebat

surgebat per fortitudinem. et mittitur
stabilitate per intentionem. Ad fortis
a se extendat? ad summa se ex-
teplatur: et in ibi fixa permane-
bat. In magnis sunt per genoua?
in summis per studium: in intumis per
desiderium. Quia et fortiora age-
bat: arbor magna erat. Quia
intima bona desiderabat: in medio
tenebat. quia de subtiliteribus subti-
litatem sentiebat: altitudo et magis
erat. magis in arbor et fortis:
et peritias eius et ingens celum
Est arbor magis et arbor robusta:
arbor perita. Magna ad bonum age-
da: fortis ad mala toleranda:
perita ad sublimia eteplanda.
magis in actionibus: fortis in expa-
tionibus: sublimis in investigationi-
bus. Attende quia alta erat exper-
itatis: etiam celum tangebat. Peritas
eius celum tangebat: quia investigationes
eius sublimitas celestia penetrabat. Ne magis fuit altitudo quam su-
mis et celestibus in mensuris. Elige i
hymni itaque et sidereo arboris. quod
miraris a plus: magnitudinem. for-
titudinem. seu peritatem. magis que
arbor et fortis. Et magis arbor
fuit: quia vacuitate potuit. Vbi
quod et in oibz istud sibi. Non humili-
ari et humiliare. et non penitentia
pati. Quia possidit in eo quod me continet.
Fortis arbor fuit: quia fiducia in
eum potuit. Non tenebo quod facia mehi-
bus. Si persistat ad eum me continebit: si
exurgat ad eum me plueret. Pre-
dictis arboribus perita fuit: quia vi-
det de se non dubitare. Precessi
sapientia omnis qui fuerunt ante me.

ih̄lm: et m̄c̄s mea c̄teplata est
 m̄ta sapient̄ et didicit. p̄c̄ritas ē
 telos tāgebat: q̄ v̄erant̄ d̄ic̄e po
 tut. Sapiāz loqm̄ m̄t̄ p̄fectos!
 sapiāz nō h̄uij m̄di. n̄ p̄mit
 p̄ h̄uij st̄li. q̄ destruūt̄: h̄loq̄
 m̄ dei sapiāz i m̄st̄o absc̄di
 t̄l. quā p̄destriāuitān̄ st̄la ī glo
 nā n̄rāz: quā n̄eo p̄ncipū h̄y
 h̄sdi agnouit. Sz v̄ides q̄ s̄q̄s
 audis v̄l̄ legis si fortitudo tua
 altitudo tua est maḡ? vide m̄q̄
 diligent̄ et attende ne forte sit
 et nimia. Hor forte assūt̄ m̄ hac de
 sc̄pt̄ arbore rep̄h̄esibile fuit.
 Et altitudo eia m̄q̄ nimia erat.
 forte nabuq̄ ābulabat m̄ mag
 ms et i nimabilibz fr̄se: et hoc ei
 forte extitit causa iuine Nolim
 q̄t̄ ap̄lo altū sage: fr̄ime. Si d̄ ei
 q̄ mel m̄l̄si dedit nō est ei bonū:
 sit q̄ scrutator ē maiestatis opp̄
 met a glā. Altiora te ne q̄ sieris:
 ne forte p̄ceritas tua sit altn̄ ē
 nimis. Scrutator maiestatis.
 opp̄met a glā: et s̄maz suusio
 ns meret̄ arbor. tuū altitudo
 ē nimia. Nōne h̄moi arbores
 alte fuerūt: et iuste extidi me
 ruerūt: q̄ cū agnouissent deū.
 nō s̄d deūglificauēt. aut gr̄as
 egerūt. Sz euamuerit in cogita
 tibz suis. et obscrutati est m̄si
 p̄ies cor eorū. De auctoritate m̄ḡ
 mentis p̄modū rūture cu^m xv

Ne videam⁹ q̄d abhuc de
 ista arbore dicat̄. Asp̄s.

illus erat usq; ad t̄os v̄niſet̄
 re. Asp̄s h̄uij arboris usq; ad
 termos v̄niſet̄ tre. portuḡt̄
 q̄m̄nois eis digitatē q̄ h̄moi ē
 mox ſilitudie app̄m̄ pit̄ v̄eret̄
 auctoritas eis tāabois dili
 git̄ q̄ a mal̄ timet̄. Nōne il
 lus aſpet̄ usq; ad t̄os orbis
 tre p̄m̄nebat̄ de quo illus
 ſme v̄itas ſtabat. x̄ bon⁹ o
 dor ſum⁹ deo i h̄is q̄ ſalui fuit
 et in h̄is q̄ percut̄. Ihs quidē
 ordo moris i morte: alhs v̄ite
 in vita. Nōne et illorū aſp̄s
 m̄ ſim̄os v̄niſet̄ dilataba.
 de quibz verant̄ d̄r. Mōz trā
 exiſſon⁹ eorū. et ſim̄es orb̄ tre
 v̄ba eorū. Sz et ſim̄ alii q̄dā
 ſenſū arboris m̄e aſp̄s i nob̄
 metiph̄ usq; ad termos v̄niſet̄
 tre patet̄: et nō iā v̄niſqueq;
 m̄a v̄tūis cepiñ net̄ i mag
 nis. net̄ i minimis latet̄. Si
 cī parbore v̄tute. p̄ aſp̄n̄ ar
 boris notiñā v̄tut̄ ac̄ prim⁹:
 nū iā quid m̄ ſim̄ rebz possū.
 m̄sto ſt̄idion̄ c̄tūm̄ didicim⁹
 quid aliud q̄ arboris m̄e aſp̄
 in usq; ad t̄os v̄niſet̄ tre
 app̄alam⁹. Nōne arboris ſue a
 ſpectū usq; ad t̄os v̄niſet̄ tre
 p̄alauerat. et v̄tut̄ ſue cep
 encia p̄ oīa iā cepat paulus.
 q̄ dixit⁹: ego em̄ didici in q̄bz
 ſufficiens ſū. ſuo h̄indac̄. ſuo
 penuria pati. q̄ ſoīa iſtructa
 ſū et v̄bīq;. De ſilitudine ſac̄

De m̄titudine sc̄e m̄t̄ruat̄.
et q̄ sit c̄m rūne. Ca. xvi.

Habuit de arbore
fr̄s eius minimi: et c̄sta vniuersit̄
rea. In foliis uba: i fr̄u sc̄ia.
in esti doctrina. Foliis fuit vestit̄:
et ubi apositi s̄na ornati.
Dicit̄ enim sapientis ornata sciencia
st̄nis boni sapit et passit: et
sc̄ia sp̄ital' esurie p̄sat̄ amō-
nit̄os suauit reficit. Folia ita
q̄ pulchria. Et uba diserta: fuit
copiosa sensu erudit̄. Am̄līx
i tellis. Ecce vniuersorū ē plēn
eruditio omn̄: distracta eru-
dito fbditorū. Folia uboī pul-
chrima ut arbitror illa arbor
hēbat: et bonorū sensuī ubi
nigra filiorū fr̄ibz h̄ndabat:
q̄ vñit d̄icē potuit. Num me
audiebat? expt̄ibz sc̄entia:
et intenti tacebat ad filium meū.
Ubis meis n̄ addē audiebant:
et sup̄ illos stillabat eloquim
meū. Fructū copiosū illa arbor
hēbat: q̄ m̄ vite dicē potuit.
M̄ at dedit d̄s d̄icē ex sententia
Ipse m̄ dedit haꝝ q̄ sūt sc̄iam
verā: vt sc̄iam disponē orbis
trax. et vñtes elemētorū. inū
et sūmationē. et medietate te-
porū ac vñissimū p̄mutatio-
nes. et sūmationes h̄m. moꝝ
mutationes. et diuisiōes t̄ym
am̄ tress et stellaz dispōnes.
nas aiālū. et nas bestiarū. et

cogitationes h̄om̄. diff̄entias her-
barū et vñtes m̄diaū: et quæcūq;
s̄t abſcondita et i prouisa didici.
Ecce vniuersorū nōne illa fuit: q̄
in hoc ipm̄ se debitorē agnoscit.
tū dixit. q̄rens ac barbarus. sapi-
ētibz et i sapientibz debitor ſu. Nō
ne ecce vniuersorū i ipso ē q̄ doctrina
ſua oēs edificare p̄t: q̄ per ſpm̄
oſilū q̄ mēti eis p̄ſidet. p̄ grātā
diſcretiōis q̄ pollet q̄cūq; teptan-
one cūmūcētos. oī tribulatiōe opp̄
ſos ſalubri. ſilio i ſtruē. et blan-
da amōitione erigē ſufficiet va-
let. Ecce ſiliſ ille q̄lū ad ſemē
ipm̄. oēm̄ ecce attinet. i ſerpo-
nem̄: q̄ q̄libz ſc̄ia deſidia mu-
tuit. et q̄libz bō opa d̄m ſuī i
flāmare p̄p̄n̄ ſedētationibz
et ſp̄n̄ alibz theoriz̄ ſunt q̄
uēs et q̄ntū voluit. Si ſicut ſu-
p̄nis i nūm̄ de arboris altitu-
dine videam̄: ne forte et hoc i
ea ſit iſp̄hēſibile. qd̄ d̄e nūm̄
ſit̄ h̄c. Nō enī d̄e q̄ ſc̄ia eiꝝ
m̄līx vel copiosa: ſi ſit̄ eom̄q;
m̄m̄. Fructū nūm̄ arguit q̄
ditit. In rebus ſup̄uacuis noli
ſuntori m̄l̄ipliſt̄. Aliud eſt i
portunc q̄r̄ im̄p̄ſibl̄ q̄n̄is
forte ſunt vñlia: atq; aliud q̄
noſe iuſtigare vñlia. q̄n̄is
et ip̄a ſit p̄ſiſibl̄ia. Illud p̄t̄
net ad altitudis nūmetate: iſ-
tud p̄t̄ ad fructū ſiſilitate.
P̄ ſup̄io i ſonphēſibiliū pro-
hibet n̄ d̄. Altera te ne q̄ſie-
ns. et fortiora te ne ſcutata ſue

ris: si à p̄ceptit ē dō illa cogita p̄. Curiositas s̄niamurū re⁹ reprehendit cū dicit. Insipiatus rebz noluntari m̄ltipli: et m̄ opibz plumbi tuis ne sis cōsus. Vis audiē de arboribz q̄ h̄mōi st̄. qm̄ p̄ suptioris et curiositatā andāna temptare voluit: quō sepe smāz sumisiois iurrit. cōpl̄tos em̄ m̄q̄ supplā tauntus p̄cō eo illoz: et i vāitate de timuit sen̄ su eo. De rigore discipline quē solz ruita m̄c sepe

Aextra a⁹ cōtere p̄m̄ xvjndūm̄ ex p̄cedibz curi⁹ fuit suē q̄ desigta ex hac arbore: audiām̄ ab huc ex seq̄tibz et fuit distinē. Iudūm̄ qnō p̄ doct̄nā potiūt vel m̄dotos cōdūne: vel m̄ cōsultos īstrūe. Audiāq̄ qd̄ p̄ disciplinā soleat et m̄rles prem̄: et sp̄niales cōlūmāe. Subter eā h̄tabat aiālia i bestie⁹ et i ramis ei h̄tabatur volunties celi: et ex ea v̄cebat oīs caro. Aiālia et bestias ī tellige hōses aiāles: m̄tes carnales et sc̄lāres. p̄ volunties accip̄ sp̄niales m̄tes: bonoz studion. et sc̄or⁹ desidioz alio ad celestia vōlātes. Duo at ḡnā carnalū falem̄ v̄ide⁹ vñū qd̄ quod seruit acupie: alter qd̄ cedit. m̄m̄die. P̄ aiālia ī telligis m̄tes voluptati desitūs: p̄ bestias m̄tes m̄m̄das. Si p̄ bestias nonūq̄ fera aiāli-

a intelligini⁹: remīq̄ ut noīc mālinū sola hec māsuetā capiat. P̄tē i⁹ voluptuois m̄tes p̄ am̄lia designt̄ q̄ solo v̄tri deserūnt. P̄tē n̄t̄q̄ m̄tes mentes i ratide designt̄ p̄ bestias. q̄ dēte et vngue dehūnt. De fibz r̄te d̄. Subt̄ eā h̄tabat aiālia: et eo qd̄ h̄mōi m̄tes p̄ cōcupiāz vel m̄tūdū dissolute. n̄ste qd̄ prem̄ deātrigore d̄iscipline. P̄tē i rāmis et p̄blūm̄oribz cōtabat volunties celi⁹: et q̄ sp̄niales vñū et celestibz desidij⁹ a c̄rē m̄to debeant et m̄ amore erigi: et dīḡ et dīgno hōre sublimāi. Subt̄ eā m̄q̄ h̄tabat aiālia i bestie⁹. Ign̄ bestiales i rāmis cohēbat: sp̄niales vō malta cōbliuabat. Disfāt plati m̄: disfāt hic qd̄ facē debent. Disfāt m̄q̄ m̄dō plimatos moribz prem̄: et bōs attollē ethōrare. Cōd q̄so hōtogen⁹ mōstri ē. q̄ m̄t̄ t̄p̄s arbōres v̄sos et leones v̄l alias h̄mōi bestiōles m̄tes portat i rāmis⁹: volūnes vō celi v̄l q̄ibz volatilia p̄nata. ton̄ oditoribz una. cōtoribz istituta p̄mūt iūm̄s. Cōnotes ego ipse v̄di. v̄desip̄ ingemui. ip̄ni fr̄xaltati⁹. et eleuati⁹ s̄t̄cedere libam. Cōd q̄so ē qd̄ fānt̄: q̄ h̄mōi brūta et bestiōla corda m̄ p̄blūme ut tollitis. et vēdācē suspēdit⁹. Si vē eos diligitis⁹ cur eis non partitis. Quid q̄ so aliud eis q̄ tuūnā paratis. dū eos ad alta suspēdit⁹: et q̄i m̄ rāmē portatis⁹. Quid aliud q̄sq̄ suo p̄bliuatori. v̄l poti⁹ p̄

ueriori dicitur i fine ipso co
fimo iuine? n̄ eleuās alhisi
me? Conseruent voluntate h̄i
iunis. locūq; teneat in sumis.
Bestie sub iams locū teneat
in ymbs? et q̄ prenos vult⁹
h̄it p appetitu iarmis: disae
tionē ut distictioz senaet p se
ueritatis et iustificationis.
Ex illa sane oīe caro besti
tūq; v̄ tutū exēphie oīes edifi
cant. cuī solatioz oīes i
creant. et bñficiis oīes souet.
cuī rōsilis oīes roborant:
et doctrina refutant. O q̄litar
bor? o q̄nta sblimitas: cuī
conuenit tate p̄temū lantis.
De rigore disciplina p̄ soler mes
nūmen ecere. *Ci*

Sed et hoc p̄m *xvi*
qd̄ de hac arboze dicit
Inob̄ph iplem. si carnales
affectiones sub rigore disiue
restigim⁹: et cogitationes mās
i moy cōspectione occupaq;
Ed em̄ p volatilia itelligim⁹
n̄ sbliles cogitationes? Et qd̄ p
quadupedia et tristis? n̄ car
nales affectiones? Cib⁹ pfectioz
st̄ngim⁹: dū p spūales medi
tationes oīes sena in modo in bo
me desidiae nutim⁹. p dia lia
illa desidia q̄ surgunt p̄ter iōz:
p bestia illa q̄ m̄tū contidz
itelligim⁹. p̄ter idone vanat
fruola: otra iōz p̄usa i noxi
a. p arboze vt dñm ē ampi⁹
robur fortitudis. Et recte p̄m

mos arboris opa itelligim⁹
et exēcia v̄titū. Ex h̄moi ra
mis m̄torib⁹ fīs tpe suo
colligm⁹: s̄m p p̄phaz an
dm⁹. labores manū tuorū
q̄ mā ducabis. Ex h̄o iams
salubri osilioz p̄tiliūq; i
tellectui fīs p̄deut. cuī p̄ m̄t
ta exp̄mēta. v̄ tutū q̄ exona
hoīez ad distictioz et st̄ie per
festioz erudiuit. Intra ei que
iuestigare nō possū: p exp̄i
entia plēm⁹ et terciā addis
cim⁹. Un̄ p̄ta. A madatius
itelleci. A madatius itellecat;
q̄ ex eo qd̄ agit ad maiorem i
telligēnam p̄ficiat. hic ē qali
bi scrib⁹. In itellectib⁹ manū
suaq; deduxit eos. In itellec
tib⁹ manū suaq; illū dedu
cit: q̄ ad mā v̄tatis quā p
opm exp̄mēta didicit tritis
p̄fectui ḡndib⁹ dñgit. p̄na
est illa sc̄ia. quā nō admittat
et cōfiniat rey exp̄ien⁹. Ideo sa
p̄ies q̄ nō est expt⁹ p̄anca re
cognoscit. Nō solū at ex boīo
que agm⁹. venēca ex malis
q̄ sustiēm⁹. ad distictioz erudi
m⁹. et ex ip̄s temptatiob⁹ pri
dictiores efficiam⁹. Un̄ sap̄ies.
Et nō est temptati quid sat.
Vir i m̄tis expt⁹ cogitat
m̄ta: et q̄ m̄ta didicim⁹
rabit itellectū. Ex iams i
taq; arboris fīs tollit⁹: q̄
ex m̄tis v̄titū eēachē suā
m̄tiphicat. Et quo q̄sq; p̄fet

fector atq; probator: eo uben
 res fr̄o gignit. et delib̄ili⁹ refi
 cit. P̄fector āt āt ap̄ls. ē soli d̄
 ibz: eoz q̄ p̄ oſciudmē exita
 tos h̄nt sens⁹ ad distractioz hom
 et mali. Hom sanc⁹ et mali ho
 minē arboris ram⁹ q̄ tale ſum fe
 ruit. abūq; aiā gignit⁹ q̄ vola
 tilia celi ſuſapult. et ſublimes
 cogitat⁹ ad alta ſuſpēdit. qui
 bestias p̄tequ⁹. et carnis ipet⁹
 deorsū premunt. puto q̄ et ap̄ls
 ſub hmōi ramis aiāha deorsū
 p̄mebat n̄ dixerit. Castigo corp⁹
 meū. et iſeruitate redigo. Et.
Sed at voluūt volutes celi h̄
 mōi arboris ramis affueſtere:
 fit m lege dei ei⁹ meditatio die
 ac nocte. Caueam⁹ ḡ q̄ndā
 cuiū more mdu nob̄ m tra
 face⁹ n̄ m aq̄ſis deḡ. ramosq;
 arboris deſerē. pudeatq; nos
 turis ſclaribz. carnis deſiderijs
 affluaq; iportuūtate cogita
 tionū mherē. Quic ſurſū ſuē
 mqt ap̄ls ſt ſapite. Debent i
 taq; aues m̄ p̄teplone ad
 celeſtia eleuari. et i ternoz co
 teplone ſuſpedi: et iteq; poſt
 ſublimes volat⁹ ad arboris ſue
 ramos reūti. ibiq; imorai vmo
 dūſari. Ed ei aliu d̄ volutes
 celi ad ramos ſue arboris redi
 re. et ibi m h̄tare: n̄ cogitatio
 nes cogil cordis ſui ad morū. o
 perq; ſuoz coſidacioz freq̄ter
 reuocare. et eoz iuſpectioi are
 brūis miſiſte. et uhemet m̄cū

bere: hic p ſalōne p̄l. Orit̄ ſol
 et om̄dit: et ad locū ſuī reūtit̄.
Intelligētie em̄ ſol p̄ ſolū ſuī ⁊
 ſublimis ſteplonis aſcenſū iteq;
 ad locū ſuī reūtit̄: et ad ſuī ⁊
 iuſpectioz oſis cordis reuocat̄.
 ut iteq ad altnora ſblenet̄. Et
 em̄ qd̄ ad ſuī oſidatioz obdo
 mit: n̄to ſteplationis gratia
 quā accepat amittit. **R**icē 1² de
 hac arboze d̄l: et i ramis eius
 iuſtent volutes celi: eo q̄ iuſ
 pectioz mētis p̄tine iuſ
 glate deat ſta cuſtodiā ſuī.
Ricē 1ā audiūm⁹. qd̄ de h̄⁹
 arboze ſentie dēam⁹. Nemo
 tamē putet me cedē nabugo
 donosor rege talē fuſſe: q̄le
 me audit ex iuſticia ſigſimti
 one deſcribē. Neq; em̄ m ſua
 pſona talis fuſt: hiꝝ ex ſua
 pſoa talē vñ pfigabat: et m
 viſa arboze talē deſiguit. Sed
 iuſticia interi deſcriptioz pſeq;
 m̄: et i uicem⁹ fortatſe i eaq;
 iuſte mirem⁹: nec ſolū quod
 amittit dēam⁹. v̄mo dignedē
 ſteam⁹: et n̄to de nob̄ timē
 debem⁹. **E**n q̄buſlibz vtutu
 culmē opteat ſp moꝝ rumā

Hudiām⁹ igit̄ timē t xix
 qd̄ adhuc de hac arboze:
 et quid qſq; timē deat diſat
 et iuſticiab. Nabugodonos
 or mqt. Vidi m viſioe capiſ
 mei ſupſtitū men⁹: et eare

magil et sanctus de celo descendit:
et clamor fortis et ait. Humidite
arborē. et p̄scidite ramos eū: ex-
tente folia eū: et disp̄gite fr̄z
eū. Fingiat bestie q̄ subter eā sit.
et volucres de ramis eū. Vē fi-
līs ade: vē additio hūana. Tuis
em q̄tūq; p̄fent. q̄ntūq; aſſe-
derit. de reliquo poterit ſeumus
eē? Si tātis vir. tāq; pſech ſb̄
vni hore momēto potuit de-
tata ſblimitate cađe? Petola?
I qual ſhipi ex mſtici arbore
deſtribit: et tē meli agnoſtiq;
in q̄licūq; vñtis faſtigio roſti-
tut. mox ruina q̄ iuste timet.
In maſtudine arboris mihi
robur fortitudis? I eius altitu-
dine pſuſcitate p̄eritate ſubli-
mitatis: i aſpc̄s delcatiōe maſ-
tudine auctoritat! In p̄tchini
die folior̄ faciūdiā ſmois: et i
timetate fr̄tū mſtitu nē
eruditiois: Testa vniſon
doctnā edificationis. i ſbiectione
bestiar̄ rigore ſeueritatis. in co-
hitatiōe volucr̄ p̄uidētiā cītu
ſpectiois. Q̄s ḡ n̄ mſfan̄ i tā
temutabilitas anapiti s ſcītu
tate p̄mittit? Si vē aliquā talis
fuit. q̄ poſtea ſumisſus tendit?
Vē vt ſcīptā dicit. b̄tē hō qui q̄
ē pauid̄: neſit em qd futura
parat dieb. Q̄ op̄q; ita nos
agit dei diſpoſitioe i agilita a
mſtratioe adiplet. ca . xx

nemo audeat temere eius in
diga reprehendere cum videat a'
audiat aliquid preter existentiam
vel coniunctionem ut sit virum accidisse.
Ecce de celo ascendisse et scimus
fuisse dominus a quo successio summa
dat est seu dispensatus. Ecce mox vi
gil scimus; et de celo dominus es. Cu
m' audiens his opibus misericordia de celo
venie. intellige dei dispensatorum
illud agi: et tunc secundum legas. ne
de eum et quod iustus est ex eo. Ecce
vigil. et secundum dominus dicit. Omnia homin
tura tamquam boni animalium quam mali pro
tinam sollicitudinem impendunt: et
nec nocte nec die ab hac solli
citudo se vel ad momentum subi
citur. Sed mali ad impugnandum.
bonum ad protegendum insurgit:
ita utrumque iterum vigiles faci dia
quunt. Sed quod bonus animal sit qui
sumat hinc modum vel in celo regnabit
vel in terra disponit satis ostendit.
ex eo quod secundum et de celo dominus dispe
nsabit. O quod iterum hoc nomine ager
lipsioribus queat: quibus superius eruo
ns vel obliniosis anima mea salu
tis negonia nunc surrexit. O
celitudo angelorum pietatis: qui
secundum de seraphim adhuc sollicitati
domini gerunt per nos. De angelorum
ita nos ac mentes salutem vigilia
et custodia est illa apostolica summa.
Nonne oes amissoribus ipsi secundum
suum ministerium procos quod habentate
caput salutis. Quod itaque ad est
eiusmodi vigiles de celo dominus
in salutis mentis ministerio tene
antur. et sumus quod in summis diuinis

miti discutit in ymis huana dis-
pone. Petre igitur dicitur. Ecce vigilis
stet de celo dedit et clamans forte
erat. Prosternit arborē. Alia ita
quæ sit quæ bol anli p seipso faciunt:
alia que sibi permittunt illa oīo
sime eorum dispone vespriā suunt.
Bona itaque fuit eorum opatio: ma-
la autem eorum pmissio. Bona r̄ p bo-
nos angelos: mala ad instar
p malos. Cum r̄ virtutis statu.
sabilius malum esse agnouit. boni
angeli arborē prosternit noluit. Ve-
rū p hoc vīm mitū vel vīm
usitatis bonū exige agnouit sibi
permisit. Tā ei dicitur prosternit ar-
borē intellige pmissionē. non aut
pceptio. Neque enim in hoc est spiritibus
maligibz obiciūlūta: sicut etiam
dulci. Hec siqđē tandem eos agnū
facit pmissit: quod eos diu mītūqz
desiderasse non ignorat. Hinc est q
ad hōmō iude traditoris dicitur. Et facias
facit tuus. Non ei in hoc pceptū i-
nigit: sed agendi facultas dedit.
Rotū est at oīibz quæ magne vocis
clamore uti solemqz quoties lon-
ge positis alij in notesē volumi.
Et sibi abiūt distat longis: q
spes angelica. spes q maligni nō
tā loci longinquantate. q voluntatis
diuisitate. hic est q pdigii ille fi-
lius in regionē longinquo abis-
se prohibetur: eo q sūm p̄tis bene-
placito. voluntatis depuatione
elongata alienat. Et in hunc
modū mitū mītū se sūt longinquo
varia tā etia forte distincti.

atqz disiuncti. Alio affirmatur ī
bono et angeli sibi in malo:
angeli deputati gle. et angelus adic-
tus gehennæ. Petre r̄ vigil ille sc̄s
fortis clamasse prohibetur: ut exco
apte det intelligi. eamōi anli
a bono ā gelo q remoti esse vi-
dent: qbz vigiliū sima cœlitus
dictata nō sime forti clamore
ītimat. Est tñ et mītū bōs alos
quosdā magna distractio: nō
ōtire volūtatis. sistematis
digritatis. Simū decet ordīata
differencia. Unde nec in cognitu vī.
Simū eos qzqz clāor desribit:
p quē differencia dignitatē eorū
denotet. Petre ḡ angeli qui hic
maligibz spiritibz temptandi licetia
cocedisse introducit: nō solum
clamasse. sed fortis exclamasse
prohibetur. Ecce inquit vidi: et sc̄s de-
cedo dedit: et clamauit fortis:
succidite arborē. Et Cyndil
nos p̄t maligni spes nūsi pmissi

one dei capitulo xxi

Onus est q
possū ex p̄nti patent
collige. Pmū q nō p̄nt nos ma-
ligi spes n̄ p̄tū pmissi te-
tare sibi aqua foē vītū sua
ad mītū pugnatiōz suā area-
rent: neqz posset eorum impetu
tolerare. et enim et arborē suc-
cide voluit. et tñ nō n̄ pmissi
sumidū: patet pfecto nō sibi
dei pmissio īlī mītū īsecta-
tione p̄sumūt. Si qd ī hōibz
p̄sumeret sibi dei pmissio: q

nec gregē portoy sine dīma licē
cia ausi sūc īn ade. Tanti ita
q̄ m elector ī pugnatiōe eis līcē
tie relaxat: qntū utilitas eoz
exigit. vt iustitia meret. Que
em hūana v̄tus. eoz impetus
posset sustine: si tale tantūq;
arborē accepta dīm̄ta līcēia
stati potuit eūt. Sz isolatur
nos apls fidel̄ mqt̄ dsc̄. q̄ nō
sunt nos teptan. vltia id qd̄
pessuq; sustine: s̄ fuct cū tepta
tionē p̄nctū; vt possit sustine.
Nisi r̄ arbor ista minie alta
fiuſ. et de sua v̄tute itumescet.
ret. minisq; p̄t̄est̄. fētēia
fūcāsōis dīm̄ta nō accep̄et.
Attende mo grande arborē. et
de fortitudis sue h̄ndantia m̄
nus p̄sumēte. Ego dñi mqt̄
h̄ndan̄ m̄. nō inonebor ic̄m̄.
S̄ statū ex subdictione gr̄e. sup
uemētūq; teptaciōe didic̄at: qd̄
vel qntū de se n̄ p̄ potuit. Ali
nsti mqt̄ fac̄tū tūa a me: et s̄
suq; turbata. Arbor itaq; fūc̄
dit: qn̄ oſtātor v̄tus teptaciō
mbz paulat̄ attenuat̄ tādeq;
fidit̄ tollit. Nōne arbor illi
robur fūc̄sū fuit. qui dixit.
dēliq̄t me v̄tus mea. et lūme
odor meoz nō est meū. frōne
v̄tus ei⁹ p̄tracta. arbor̄s fūc̄
tisa ad yma tornit̄: qn̄ ad v̄
m̄ q̄cūpē aspectū in adulteriū.
et de adulterio in hoīadū
cedit.
Enō vel q̄ ordīe ad p̄tractiōe gr̄e
solcat n̄ies hūana torniē.

Sicutisq; arbore et rām̄
p̄cadunt: q̄ v̄tē animi de
fīcē bona opa paulat̄ subtrah
hūt̄. Arbor fūc̄di et rām̄ p̄
cad̄: qn̄ v̄tus ī om̄to et v̄tutis
opus deficit in apto opante. p̄
us ī p̄b̄th̄ v̄t̄ cū: et tollit̄
fac̄tas et occasio bñ aged̄. Et
fūc̄sa arbore. rām̄s q̄ p̄fūc̄s.
folia excutit̄. fr̄uisq; disp̄git̄.
q̄ defīcē v̄tē m̄appōito v̄tu
tūq; excūcio. p̄ius q̄rā bñ loq̄di
tollit̄. tandem enā q̄rā rē intelli
di p̄b̄th̄. Postq; deficit studiū
bone opatiōis. p̄b̄th̄ fac̄dia
sermōis: q̄ sc̄adalizac̄ magisq;
edificia m̄dīcētes p̄tōis castiga
no vel exhortatio depravate
p̄diciōis: cū cloq̄ti quis tac̄
te r̄ndeat. Cur r̄ hoc ipse non
fatis? p̄tōri at̄ dixit d̄s. D̄re
ti enēm̄s iustinas meas: et
assūis testm̄ meū p̄ os tuū? Ho
lioq; at̄ q̄rā excutit̄. qn̄ ex m̄
sam suspicioe p̄ius hūana lo
quēdi fiducia v̄l' autoritas a
mittit̄. H̄is disp̄git̄: qn̄ eū doc
tima oſep̄mit̄. Et q̄uis p̄sen
sūsc̄i cōſilū v̄tis forte v̄de
at̄: app̄ p̄rauū vite exſſcale
reūlcat̄. fr̄is disp̄git̄: qn̄ ip̄o
tina cogitationū vanaz m̄
curſione. studiū meditationis
dissipat̄. et p̄b̄th̄s ī uestigā
di. intelligēdīq; fac̄itas. cogita
tionū euagatiōe ī ſuđ. R̄c̄ ḡ
de hac arbore d̄. Exutile folia
eū ī disp̄git̄ ſt̄ eū.

Nec tū ceperit hō vltū rāmos
cōsilij q̄ firmā amittē. et tā
vite honestatē. q̄ doctrinā auctoritā
nō h̄ē: omo q̄s iā vel carnalū
vel sp̄ualū p̄ failianitatē dīḡt
et obediē. ar sotialit̄ m̄herē.
p̄cē ḡ adiungit̄ de eadē arbore.
q̄ fugiat̄ bestie q̄ subt̄ illā suā;
et volentes iā rāmis eius. bestie
siq̄d que p̄us erat sube cā dis-
fugit̄: q̄m f̄bicti p̄p̄ia ea obidē
cā detracit̄. et m̄nales quiq̄
eius magisteriū atēpnūt̄. Vo-
lutes de rāmis eius fugere est;
sp̄iales quoq̄ v̄nos vite illiā
infamā horre. Societateq̄ cōsor-
ta q̄ declīmae. Nōne illiā n̄ḡne
arboris cuī p̄m testimoniū dīmū
nō erat filis sup̄ fin. eo q̄ v̄ eāt
v̄r magni m̄t̄ oēs orientales. et
m̄t̄ p̄cipios p̄m̄: nōne m̄y
magne illiā arboris v̄bradā iū
mores abhoīabant̄? Fūia q̄b̄ter
ea eē bestie dedigbant̄: cū de se
verat̄ p̄testat̄. Nūc at̄ deridet̄
me iūmores tpe. q̄q̄ dedigbar
pone p̄r̄s cuī tam̄b̄ ḡgis mei.
Quoq̄ b̄t̄ manū p̄ nichilo e-
rat m̄: q̄ vita ip̄a putabant̄ i-
digni. Qd̄ q̄so m̄iores f̄riebat̄:
si iūmores. et tā viles eū denide-
bat̄: eo q̄ arbor tāta eēt ex dīm̄
p̄missiōe suffisa: et a plati pe-
dis v̄sq̄ verticē collī vlt̄ pessiō
grissa. P̄maḡ et illa arbor
erat: cuī dīs testiōz p̄l̄ebat̄:
q̄ homē iūenāt̄ s̄m̄ cor suū.
Nōne dūsabant̄ iī rāmis eius
volentes telī: cū valit̄ de sc̄p̄

237
243
testet̄: q̄ īnocēt̄ et tā adhesē
rūt̄ m̄. Nōne et tūc t̄pis de rāmis
eius aūfugeat̄: cū iter̄ prola-
mabat̄. lōge fet̄ netos meos a-
me. posuerit̄ me abhoīat̄ s̄.
Et iter̄. Elōgasti amicū i p̄p̄iz
S; apud q̄libz v̄tūt̄ v̄m̄ i p̄let̄.
q̄d scribz de hac arbore. vt lig-
m̄ iobore suffiso fugiat̄ subter
hīt̄tes bestie: cū vīgoē aī frac-
to. septaciōibz exhausto. iam
nō valet̄ m̄es carnales i p̄etus
colyb̄e vel q̄libet m̄tonabilia
desidia. s̄b iōm̄ m̄ḡrio cohēt̄.
Auiū celi cohītationē amitt̄
cū sublimū īvestigationū iō
cūda spectac̄la tot̄ fātāsmatu
omissons turbati exēt̄ nō va-
lem̄. Rāmis suis ihsit̄ates vo-
lutes arbor amittit̄. cū medi-
tationes cū assuetā mor̄ su-
oꝝ cūt̄is p̄petiōz exēt̄ iā neqt̄.
Cōtuberma talū volutū nos
annissē sepe dolem̄: cū cogi-
tationes m̄as ab īep̄ta euaga-
tione restīḡe nō valem̄: ita
vt v̄nūsaſq̄ m̄m̄ illī b̄t̄ iob
itē ap̄d se dicat: cū sias aues
nō sime dolore auolasse iā vi-
deat. Cogitationes mee dissipā-
tēt̄: torq̄tes cor meū.

Et turpiter lapsos iā sublimū
deiectos dīma miseratio sepe ad
p̄m̄az reseruat̄ iā correctioē
illud at̄ exp̄at̄. ca. xxiiii

q̄ p̄m̄. et q̄nta īm̄atiōe digni
q̄ dīma m̄sācio nec̄les hoīes
sepe fidit̄ desit̄. nec̄ post tale
lapsū. tantāq̄ tuinā penitus

desertunt: si adhuc tales sepe
ad correctioꝝ erpat. et ad pmaꝝ
reseruat. **V**e t̄ q̄sq; tale te esse
deprehendis: si dicas boitatis
eius et patie et logamitias co-
tempns. **A**n ignoras q̄ beq̄tas
dei ad pmaꝝ te adducat. qui
speci tue radice nō dū p̄stidit.
sed iudiciorū suorū archano. et
q̄i m̄ s̄mu tue abstodit. **A**u-
diām⁹ t̄ quo dīne illa pietatis
alitudine. severitatis sue sētēna
repet cū post tate dissipationis
vastitate ad nrāꝝ solatioꝝ aliqꝝ
adhuc de ista arbore adūgat.
veruptū m̄q̄ germē radicū eū
m̄ tia simte. **C**ed ē q̄ sū dīne
beq̄tatis amitacie nec pos-
sum⁹ nec debem⁹ tr̄sire q̄. u-
bet germē radicū eius m̄ tra-
fīere? vñ possit itey reparari.
et ad pristinā pleitudine r̄for-
marū? Illa arbor q̄i radicay
euellit: q̄n post p̄petuā ma-
la etiā m̄ despatioꝝ p̄cipitat.
Si em̄ radices suas arborū a-
mittit: q̄n oēz coritōis spem p-
dit. et i despacidoz cadit. **A**rbor
radicata uulsa erat. I sine re-
pationis germē corrūdo remā-
serat: q̄ ad dñz despant de
veia loq̄bat. maior ē m̄q̄tas
mea: q̄ ut vēmā mēar. **C**ed
ei aliud s̄t̄ germē et radix h̄
arboris: n̄ p̄positū coritōis
et spes dīne p̄pitatiōis. **D**e
em̄ op̄a bonū ex bono p̄poto
ḡmat. vt i effectū erūpat:
et ad bone i suetudis roburco-

ualeat. **E**t fructuā v̄tutū arborē
ad alta m̄tū: q̄ m̄ spedime p̄pi-
caciōis nō iudicat. Nō ei volē-
tis n̄z t̄rent: s̄ insentis ē dei.
Ced itaq; ad ē hm̄oi arboris ger-
men iudicū post ruinā remane.
nisi q̄phbz q̄nq; post lapsū p̄ca
p̄metē p̄positū h̄rē. et p̄cētē
st̄m̄ de dīna pietate sp̄are. m̄
tantū v̄tſentis de dñdō m̄ boite
andiat et dicat: nō m̄ p̄petuū
instet. m̄ i etiā v̄m̄abit. **C**ū
ei rat⁹ fiūt: m̄e recordabi. t̄q;
m̄ltos cotidie videm⁹ q̄ int̄ fla-
gicia q̄ assidue p̄mituit. spem et
p̄positū resipiscendi nō aītūnt:
et nō solū p̄ca dīmittē. v̄mo e-
cā oīā que m̄di s̄t̄ relinqit. et
ad ordīne et religiōz vēmē ppo-
nūt. **C**ed aliud isti q̄ bom̄ ḡm̄
m̄s radices retinet: vñ t̄p̄ m̄
ſēndi ad bonū studiū pullulat.
Alj aut̄ tu de v̄lſioꝝ āmonent̄
nuq; se vel uad ordīne v̄l ad Ali-
gōnē vēmē etiā cū uiamēto
affirmat: et cū de p̄ctis coripi-
unt se a suis voluptatibz nō
posse se cohēcē cū ſac̄mēto aſſe-
uerat. **C**ed i hm̄oi s̄t̄ q̄ cori-
om̄s p̄p̄z p̄positūq; p̄diderūt.
None cū v̄tutū arboze. et iadi-
ciū germē amiserūt. **C**uo iF dī
h̄ de arboze. v̄m̄tū germē radi-
cū ei m̄ tia simte. **A**d q̄ta p̄ntate
m̄os q̄nq; obdūrat q̄ t̄ dīm̄t ad
Mārū vēmā reseruat. c̄ xv
ſane quo ad vñū flagiū
ſtat̄ m̄t̄ ſepe m̄ despacioꝝ ca-
dūt: alj nec p̄q̄ m̄lta r̄ maxia

et diuina mala spem et apposi-
tū resipisciendi amittit. De quo
et id ite mīs: qd̄ hic de eadē ar-
bore adhuc s̄bm̄fert. Et alliget
vīnclō fīcō et ero. In herbis que
foris s̄t. et iore celi tingat: et cū
foris ps̄ ei in h̄ba t̄re. Cor eius
ab huāno om̄uet: et cor ferē de-
tirei. Et h̄ns ut arbitror p̄en-
dis q̄nta mala: haudi adhuc
q̄ sint diuina. Et septē m̄q̄ t̄pa-
mutent s̄t̄ eu. Qd̄ at mīs recti
ī vīnclō fīcō et ero: q̄ p̄sūt̄
indomabil' osuetudo. In ferro
audacia: in ere p̄tinacia: in her-
bis t̄re bona īfma. bō t̄ca. Qd̄
em̄ nisi qdā herba t̄r̄ s̄t̄ bō ista
frena: q̄ boīs sūt̄ cū bestiis coia:
De q̄bz ite dī. q̄ foris s̄t̄. Eo em̄
nō foris existit: quo carnalia
nō aut spūalia sūt̄. Int̄na nā
q̄ s̄t̄ boā spūalia: ext̄iora vero
carnalia. Ista p̄met ad h̄mē
ext̄iore: illa ad m̄tore. Illa iui-
sibilia et et̄ia: ista visibilia et
spūalia. Illa ad mentē: ista vēd
ad carnē. Sed oīs caro fēnū: et
oīs glā eius q̄ flos fēm̄. Cū q̄
depūata mēs cept̄ ad h̄mōi bō
īfma sc̄p̄tā īclmare. et q̄ m̄
herba t̄re carnalia desidia sac-
are. et h̄mōi oblettamēta ī v-
sū dūt̄. praua īsuetudīe pau-
latī īnālescente fit tandem sepe.
ut iā appetitil̄ sūi ab eoq̄ amo-
re vel usū nō possit t̄pare. Cū
igit̄ vīnclō fīcō in herba t̄re
mēs depūata alligat̄: q̄do ī
carnalū voluptatū adire et p̄na-

na īsuetudīe obdurat̄. Quia
ferri cētā metalla domat. itē
vt dictū est audaciam̄ significat: q̄
nēmīne veret̄. nēmīne formidat̄.
Et qm̄ es tētis īdurabilit̄: per
ipm̄ p̄tinacia designat̄. Cū i
in ferri seu eaā rigore eris p̄ua
cōsuetudo obdurescat: qm̄ deprā-
uata mēs tā p̄tinacit̄ q̄ audac-
ter assuetis desideriū m̄sist̄.
Nōne fīcō vīnclō alligat̄: q̄
nūlīu vīnclō t̄re. nūlīu āmo-
tione ab assuetis occupās adit̄.
Nōne vīnclō fīcō seu erea iam
set̄: q̄ nec mīmis cedit. nec
silijs acq̄escat̄. Cōstat̄ i h̄mōi
mētes oīo corrīgi nō posse: n̄
i eius utiq̄ p̄tate. q̄ quotiens
voluit portas ereas et vectes f̄-
reos. f̄regit. Portis sane p̄cedē-
tū t̄stītū obstrūm̄: vectibus
at ipsā clausūrā mām̄ et
obfirmam̄. Qd̄ itaq̄ p̄ porta
acūpīm̄ n̄ tradictiō: et qd̄
p̄ vētē n̄ rebellionē. Et sc̄m̄
quidē q̄ nō sufficat q̄bydā pre-
lator̄ suor̄ mom̄is v̄l mādat̄
cōsidic̄: sed etiā n̄ p̄t̄cōm̄
stituta dictis refellere vel aner-
tē m̄bituit̄: etiā factis obſiste
et opibz rebellde: et q̄i dīctio
nū suar̄ portas rebellionū su-
ar̄ vectibz obfirmare. Qd̄ igit̄
hiud erit porta erea iuxta dictū
stellam̄ m̄si īdictio p̄tinaȳ: et
quid vectis freus. n̄ rebellionī au-
daȳ. Quid i alius ē dīz por̄s
cīans et vectes fīcōs cōfringē?
q̄ p̄tinacē īdictiō: et audace
rebellionē mēta m̄spiratioē

et cordis opiniōne cōterēt. **S**olitari
taqz dei ē hāc tantā dūnitā cordis
conterēt: et ad p̄maz et hūllianoz
enollire. **C**ū mīt aliqz iurū p̄
dictū modū vīnolo fīeo vel ero i
herbis q̄ foris q̄ foris st̄ alligat: tō
te obdūntiois resolutio. de sola
dei mīa expectat. **E**nd mens q̄ mo
ribz deprauat p̄modū ad erroribz et

Sed fiūdes mbiuit ca" revū
ad huc ad augmētū mali
addit: qd adūgit: et iore celim
gat. **E**nīd i telligim" p̄ iore celi:
n̄ subtiles et vñx itelligibiles sug
gesdones dya". **S**i em p̄ fin sat̄ cō
ueient desigat corpus: cur nō eoz
pedū i designat sp̄s. **S**ic dī m
euāglio luce. Voluaces celi come
derūt illud. **N**li dico. nō dpt̄ iusti
ca. nō propt̄ glaz: b̄ apter ange
licā sp̄ualeqz creataz. Pecte itaq
iore celi mēs dep̄uata i t̄mgi q̄n
p̄ suggestiones dya" dūlērōbz
ibunt. **E**t capiāqz suāq exalta
tione tantā sepe i cōt̄ caligine
erroris vt dicat malū bonū et
equiso: ponēs tendras luce. et
canerso: ponēs am. i dulce et
equiso. **Q**ue i m̄ herbis tē foris
alligat: optet vt iore tingat. **I**a
post dep̄uabonē moy et sensus
deprauat: et mītis erroribz fa
tile i plūcat. **H**ic ē q̄ in cūsione
hrlm ier p̄us filios p̄a orlos
amisit. Sp̄ualez itaqz filios per
dit. q̄ vñtū sōbole quos diu nu
triat amittit. **S**z filijs amissis
lumē od'z amittit: q̄ sepe ex
dep̄uatiōe volūtati intellige

atumē obducat: et obnubilat.
Qui celestia itaqz desidla amittit.
q̄ tremor se amore i moluit. q̄
q̄ m̄ herbarū pastu vīnū rūpi
ditatis astigit? n̄tē ē q̄n̄p̄ er
rori caligine mīcē: et stillatibz
velut celi nūbibz quodā se seduc
tions iore i fecē. Nōne et ille tibi
tore celi i t̄mgi v̄. q̄ sp̄uū ma
lignoz suggestionē ad oēz fiūde
i struit: vt ad eoz similitudēm eli
bent velit et facile possit p̄p̄o
suos decepe. **A**bsqz dubio em
mī aōr tēmoniū cū i capit regre
paulati quide fraudulētā mdu
at: ad extēmū at violentiā et
impīmā. Vñ et p̄bd. Etū feris t̄
re p̄e ier i herbis tē. **E**nīd mēs ad
oēz crudelitate effrenat cū bi diuinibz
Et mīy qdē ad p̄maz vñsc c̄rr
ner cū mī vey q̄ i sōlē
dīma dispēsatio ad sumā crudel
tate effrenari p̄mitit. q̄s tame
ad p̄maz dispoit: vt pote quos
ad vitā c̄bō pordicavit. **D**ē igi
de hmoi hoīe. et cū feris tre p̄
ez. p̄feras q̄ dente et vngue se
niuit. vñ a feritate feroces dicti
sūt: itē satis crudelēs q̄z i telli
git p̄nt. **V**n p̄sto. filii homi m
q̄t dētes eoz arna et sagitte:
līqua eoz glādīs acutqz. **P**her
ba tē i telligim" oblectamēta
armē moriture: et glaz tñseū
tis vite. **P**arce t̄ cū crudelibz et
q̄i cū feris m̄ hba tē h̄c vide:
q̄ dpt̄ auaria et abīctionē ad
rapmā et fraude et oēz crudel
itate effrenat. **R**uid em ē

tu crudelitatis p̄mis̄. tulibz q̄ fe-
 nis parte h̄re i n̄ tū talibz sochs.
 sicut m̄or̄ fūlitudine. etiā et in re-
 butionū debito sorte acipe. Cont̄
 q̄s loq̄s p̄s dicit. Odii etiōz ma-
 lignantū: et tū ip̄s n̄ sedebō.
 vñ et alibi. Nō adhesit m̄ cor p̄
 m̄. Cor ei⁹ ab huāno mutet.
 Cor aīe p̄narcātis et i alpā iue-
 nis ab huāno 9mutat: q̄n totis
 huāntatis et pietatis affectis om̄no
 amittit: q̄n t̄palū amore. et ex
 auaricie vicio ad opa m̄ne medul-
 lus obdurat: s̄m ill̄d. Viscera a-
 uari crudelia. Post totā corruptio-
 nis q̄dus adhuc i augmentū ma-
 li et ill̄d addi. Et cor fere det ei.
 Cor fere dat et accip̄. q̄n proximis
 primis suis. sine aliis ymōiaonis
 respici solo malitiatis i strictu-
 tā mām̄ q̄ crudelit̄ q̄ crudelit̄
 p̄sentur. Iudi q̄d sentiat p̄phā de
 talibz. p̄n sangui et dolosū ab
 hominibz dñs. Cūo malū
 geassant i h̄is q̄ semp̄ i dete

Httende rīca labūt. c̄ 28
 Hobsecio quō malū grā-
 sit. p̄ne amittit bona: postea
 amittunt et mala. In excussione
 folior̄. in disp̄sioē fructuū intel-
 ligē detrimēta bōy: i alligatione
 in herbis. et obdūtatioē cordis in
 aemēta malor̄. Ill̄d af nōndū:
 q̄bz gradibz arrestat accumulatio-
 nū vicior̄. p̄bus i auaricie deit̄: tā-
 de aut p̄ multipliōes corruptiois
 grad̄ ad oēz crudelitatē effrenat̄.
 P̄mo itaq̄ vīcō fīcō et ero pre-
 varicatē aīa ligat̄: q̄n cū fortula

bore et p̄tman sollicitudine cā
 fieroy ac̄sūcōz ifatigabiliter
 occupat̄. Rore celi sigit̄ q̄n ma-
 ligna suggestioē ad fraude ibuit̄
 vt ad auariciā q̄d nō p̄t p̄indus
 trā n̄ p̄ fraude acq̄z acq̄rat p̄
 finū deilectā. Sit at̄ cū feris tā-
 re p̄s ei⁹ m̄ h̄bis t̄le i q̄n id q̄d nō
 potest p̄ industriā n̄ p̄ fraude ac-
 quirē: cupit ac satagit p̄ violen-
 cā et rapmā optime. Fīce quom̄
 molibz auaricie cīsat̄ et ad malū
 crudelitatis i dūt̄. q̄d fine oñdi
 Est at̄ p̄m̄ grad̄ securie: q̄n pro
 aliq̄ sua omoditate p̄sumit v̄l
 sustinet nō tñ oñcē remorsu i
 proxim suū securie. Cor ab huā-
 no 9mutat̄: q̄r i illa oñpassioē
 mouet. nulla huāntate mollit̄:
 q̄n m̄ extēndis rapm̄is n̄llo t̄o-
 nis respici. illa pene vel 9fāc̄sti-
 mlatione mordet̄. Cor fere accip̄.
 q̄ grātis euā seut̄: q̄ s̄n causa aliq̄
 ad aptā maliciā erūpt̄. primi
 tāq̄ malicie q̄dus ē. q̄n s̄n causa
 oñ erga p̄xim obdūt̄. Ideo:
 q̄n i mis̄is p̄vimi illa oñpassio-
 ne tāgit̄. Tercia et pessim̄: q̄n
 iā m̄ ei⁹ malis pascat̄ et delcat̄.
 Sepe rotugit mēte vñfor-
 mit̄ coriūpi qua t̄i costat̄
 formit p̄m̄ ex diuina miseratione reseruati

Tū n̄lī at̄ adhuc et velut
 vltio loco addit̄: i quo
 seueritati smā i sumari vñd̄
 Et septē māt̄ t̄pa mutet̄ super
 eū. ei⁹ t̄pa mutant̄ s̄r̄ eū: q̄ndo
 varijs occupationis gradibz m̄f-
 mitat̄ m̄re q̄litas variat̄: du-

semper in detiora vitæ. Nonne
tunc aliquid tibi et velut porci con-
sum interim? quoniam vicio non prius
resistere potius. nam oīo non posse
punalē in capimur. Tepuis itaque
ita quilibet multipli mutat: quoniam
corruptionis ei modo multiformiter
variat. Viciorum signis deinde dñatio
cum paucis emollit. et sepe
magis magis debile reddit: et
gradat ad peiora ipse illit. Septem
autem diebus oīe tibi evoluuntur: et id
cum sepe septenaria nūdū vniuersi-
tas designat. Ideo septem viae
capitalia colliguntur. hic est quoniam
euangelium in iudeo spm sep-
tem spes neque scā introducere. et do-
minus suā quā ad tibis rehābitū
hōbitare. Quia vnuq̄dā viciorū. sep-
tem autem dñari ita cepit solet totū
illud detestandū viciorū collegū
petrante subiungere. Hic econtra
mīstrā septem dēcomis p̄gata de-
scribit. q̄ ab omnī viciorū tyrānū
de p̄ septiformē grāz liberat.
Septenaria ita tpm multio est
multiformis vno vniuersalis
modi deponatio. Quid enim septem te-
pa sup̄ eū mutant qui oī for-
mit corūpīt: et ad omnī viciorū
vnu seruitute tandem aliquā enor-
mit mīdmat. Sed vide quō sit
mirabile. q̄ dñia misericordia solet
q̄m̄q̄ etiā hōmē homē ad pei-
tentiā refuare. Quod solerat mī-
torū utilitatē deseruire. q̄ q̄dā co-
tigat de sublimi corūe. Ea 30

In sūmā vigilū detribū cī.
et sermo sc̄orū i peticio.
donec agnoscāt vnuētes q̄ dñat

excelsū in regno homī: et cui vo-
luit dabit illud. et hūlīmū homī
nē ostiuet fr̄co. Ut si p̄q̄ dñeis
p̄ vigiles sc̄os angelos intelligi: q̄
q̄ sūt oīes cīmīstatorū sp̄s missi
q̄pt̄ eos q̄ hēditate capiūt salutē.
Salutē itaque mītē cooperatores ali-
et dīne ordinationis mīstrī hūana
disponunt: put̄ cōi utilitati homī
cōgruē deo reuelate agnoscāt. So-
letāt sepe mīstrō utilitati mili-
tare. q̄ quosdā cōtigat ex magno
sublimitatis culmine corūe: ut dis-
cant ceteri nō altū sape. Et de se-
ip̄sis hūlia sentie: et ī quolibz
vntūculū culmē morū. ruina ti-
mē. et veracit̄ agnoscāt. q̄ deus
solus est qui opat̄ in nob̄ velle
et p̄ficī pro sua bō volūtate. Hac
mītē ruine utilitatē p̄pheticā fīho
inuit dices. Donec agnoscāt vi-
nuētes q̄ dñat̄ excelsus in regno.
Dūmīna itaque dispōne et dispēsa-
tione. cū cōi utilitas hoc exigit
magnē autoritatis vni permī-
tunt̄ cōdē. eo dūtaxat tpe. quo i-
nēunt̄ de sua magnitudine sc̄ibū.
Sicut itaque ita eandē p̄sonā vnu.
ideq̄ iudicū ta iustū q̄ p̄ui. q̄l
ad ip̄m quidē iustū: p̄ui vō in-
q̄ntū p̄ficī ad cautelā alioz. Jus-
tū nāq̄ valde ē vt qui ex dīmī
mūneribz isolent̄ itūmesat: ex p̄pa-
riūq̄ dīscat q̄ n̄ sit. et p̄ serp̄ q̄
mīhil possit. Sermo aut̄ sc̄orū 7 de-
cretū idē esse dī. q̄dā mī luīe dei-
fītūq̄ ē dī a q̄bzā p̄reuidet̄: mī
cōe cōfert̄. Petīcio vero sc̄orū: q̄a
nō solū fī volūt: vnuēta cū de-
fīdio expectat q̄dā mītis vtile. et

et dñe glorie militare p̄noscit.
Est itaq; hmoi nūdūm sc̄orū de
aetū. q̄ m̄sitor dīl iustū: s̄mo
sc̄or q̄ verant̄ futurū. q̄ iuste p̄n.
Cūo quidā ex p̄p̄q; quidā ex
alieno casu addiscant

Donet agnos-
tūt vñcetes. q̄ dn̄at̄ exel-
sue in igno hōim. **F**are utilitas:
vt agnoscit̄ vñcetes. Affectus m̄
nobis sane fm̄ dñi vñunt dñi
hōmo fortes st̄. et ad vñtū opa-
rō ualest̄. dñi grāz roopante
h̄nt: et m̄ studijs sp̄nalibz se
ext̄ valent. Tūc p̄culduo mo-
ruit: cū eis grā roopatrx sub-
trahit. **S**ubtrahit at. cū desus
hōms. d̄m̄s re doms. m̄es ipro-
ba supbit: et sua sibi m̄ta ass̄-
bit. **S**ubtracta at grā affectus
hōm̄ deficiunt. et ad dñe bonū
lāguescūt: et sic de vñcetibz mor-
tu fūt. **Q**uid em̄ alud ē vñ-
tū deficiūt. q̄ q̄ quidā illaz̄
terat̄. **C**ūr m̄finitatē sua. grā-
nāq; dñmā f̄ primū attedūt
cū iā m̄ bonō deficiunt: illi p̄
mortē. et q̄ p̄ mortē diuine
dn̄ations et modātiois magis-
teriū vel bñficiū distūt et ag-
noscit. **C**ūd igit̄ est supne ma-
iestatis dñmū et p̄nāpatil. i reg-
no hōim vñcetes agnosc̄t: n̄
vñiquēq; eo enā tpe q̄ adhuc
i hōms opibz vñnt. i fñmitatē
sua attende. et n̄t̄ sibi. suisq;
m̄tis ass̄ibe. et m̄ q̄libet
vñtū ext̄na hñlitas custod̄ia

nō desere: s̄ vñcet̄ et absq; sila-
tione. q̄tq; mali sibi ip̄si. q̄tq;
boi dñe grē ass̄ibe. **E**t solet qui
dē pietas supna. vños ecā vñtū
q̄bzda hñliare et grāz fñtrahē:
donet dist̄at m̄ q̄libz morū m̄
sigma ml altū sap̄e: n̄t̄ deppia
vñtute p̄sumē. **F**elices q̄ alieno
casu poti⁹ q̄ appio hñlare frigili-
tatis m̄fina addiscut̄: et ad hñ-
litatē grātā p̄ficiunt. **S**et cum
eis q̄ddā bom̄ agit. q̄ exappā rui-
na ad hñlitas custod̄ia euiglat̄:
cū tandem aliquā post m̄finitatis
lapsū fortiores resurgat. **V**ñs
q̄ rei tpus i regis nabugado-
nosor ruina vñl repatiōe expri-
mit. q̄ et idē ip̄se postruind̄ ad
maiore ḡlaz̄ repat̄: et m̄lti post
ei⁹ ruina ad circa sp̄tiois vñtē
lā erudit̄. **D**onet agnosc̄t̄ vñ-
cetes: q̄ dn̄atur excels̄ m̄ reg-
no hōim. **P**uñcetes vñq; ē hōim̄
rogmtiois hñr̄ iustū quēlibz. q̄ re-
lesse vñtā ducentē m̄ bono studio
p̄seudare. et n̄t̄ sibi de suis boiis att-
bnd̄: q̄ m̄t̄ il de sua vñtute pre-
sumūt. s̄ m̄ bona itentioe p̄du-
rando totū qd̄ util̄ possit dñs
ass̄ibut: eo q̄ ip̄e sit qui solus
dn̄at̄ m̄ regno hōim. **R**ūm dñm̄ ē
regnū: et ip̄e dn̄ab̄ genū. **S**ane
et illud regnū exteris quo hōces
hōibz p̄esse solet. et illud int̄is
quo vñis et passioibz p̄nāpāi
debet ab ip̄o disponit̄ et dispe-
sat̄. et vñq; ex ciuitate possi-
det̄. **S**ic illud vñq; vñtare omo-

debet: sed magis vita pro eo nos docet. **N**isi autem de desiderare et quod est et cum sumo studio postulae. et tu apostola postulare supplexire. **D**icit enim puer tuo. Numquid anima iam prophetae tate abiit deus nre optet ut regnum istud a domino petat. **E**t ab homini petuisse enim saltem puer prohibetur. **S**ed si non potest prohibere linguam ne hoc petat? cur saltem non prohibuit manum ne de aliisque scribet? Absit de anima taliter sciret aliquid suspicari. **S**ed tale utique regnum vel ipsius de domino pietate postulabat. unde salutis sue puentum et puerum probabat. **D**amnumque puer tuo: et saluum fac filium animalium tue. **P**eto igitur et tu tale regnum. ut possis cum apostola eadem psalle. **E**go autem constitui si rex ab eo seponitur morte semper. **E**t tu voluisti dabit illud. **N**on est voluntas nostra tamen: sed misericordia dei. **S**icut enim natus homo quod non accepisti: quanto magis regnum?

X ex modo humilitatis pedis mensura magnitudinis. **C**apitulo 3.
Et humilium meum hominem constituit super eo. Supponens resistentem: humilium autem dat gratiam. **E**t certe quanto humilior: tanto sublimior. **A**b his dubio si id regnum internum cogitemus. ens in hoc regno. quanto humilior tanto sublimior: tanto sine abiguitate maior: quanto in oculis tuis suis minor. **T**uina vero quanto dubium esse querit: quam in illo extideri regno

multo altius. **S**ecundum enim enim ergo ligatur. **I**n illo autem in tunc regno super ex mea summa humilitatis pedet mensa magnitudinis: quod humilium in eo et humilium super eo constituet. humilius est qui secundum apostolum secundum patrem vestrum constituit. humilior autem est qui secundum patrem vestrum ab aliis non refutatur: humilius vero quod secundum patrem vestrum non refutatur: sed admodum precipitat. **C**redo itaque quod in illius scriptura posset. cum despiciatur filius in despiciuntur veit. **M**icauimusque scriptura omnis patrum scriptoria. **C**redo quod in confititu possit patrem: cui ex Victoria scriptie longe est omnis patrum micauimus. **O**rdo autem hominis est. vide quod fortis et potes in illo regno fuerint. quod non patrem statuerint: quod a solo poteretur destruiri. vel dissipari. **E**cce igitur ex fine visus omnis manifeste colligimus quod super diximus. quod non bene et umiliter virtus exigebat tales homines. quibus designatur in arbore. **T**alem in quo homo est qui iuxta similitudinem arboris debilitate quo datur statu erit. et iterum resurget ut ex sui ruina statibus metu in deducatur: et ex sui reparacione iaceat ad spem regendi portaret. **X** aliquid sit diuina iudicia per contemplationem tunc atque ad eorum regnum. **Q**uite scriptum quod predictum est. **N**abugodonosor videt: sed adhuc ei in contemplatione requirit. **V**nde dicit. **H**oc scriptum ego vidi nabugodonosor rex. **T**unc igitur balthasar in interpretatione

narrat festm⁹: q̄ d̄es sapiētes l̄ḡm̄
 mei solutioñ̄ era nequint educ̄ m̄.
Tu at̄ potes. q̄ sp̄s deoꝝ ſc̄q̄ i te ē.
Sic ex ſr̄oribz d̄rei aliquid ē uidi
 dīna p̄ſp̄itatiā v̄l̄ iſtelligēac oculo
 cerne: atq̄ ad eoz r̄oz diſcretioñ̄
 uidiū. et iſtelligēne viuacitate
 dgnoscedo penetre. **I**llud ad ſop̄m̄
 viſioñ̄: iſto p̄tiet ad ſop̄m̄ iſtig-
 tatioñ̄. Ad ſop̄m̄ viſioñ̄ p̄tiet. ex
 dīna reuelatioñ̄ dgnosce q̄d ſtāge
 opteat: ad iſtigatioñ̄ ſop̄m̄ p̄ti-
 net iſtigatioñ̄ pſoꝝ tu h̄ atti-
 deat: cauſa v̄z ppende q̄ ad
 h̄moi cauſa q̄lētāq̄ pſonā ipelle
 ſoleat. **H**oc ē q̄d dāmel iuſtigā-
 do iuert: et regi iſtigatioñ̄ aperuit
 at dixit. Tu es arbor illa quā vi-
 disti. q̄d ei est dīce. tu es. n̄ tale
 te q̄ppendo. tale m̄ te cauſa i-
 uicio. v̄n ab h̄le t̄ acide debere
 nō dñbito. **V**is ad h̄uſ ap̄q̄
 uofc̄e quō poſt onſā dñnt⁹ vi-
 ſione. ſolem⁹. ymo dēm⁹ e q̄ iſtig-
 atioñ̄ iſq̄. **F**ice forte q̄b vi-
 det p̄ līcē ſteplom⁹ quō quon-
 dā ſublimū v̄noꝝ lapsū et re-
 patioñ̄ cois v̄bilitas req̄at: quō
 hocip̄ ſtates adhuc ad cauſelā
 refert. quō hocip̄m̄ grāz dīna
 i medat: eo q̄ op̄s boutas. quō
 lapsos ad ſpeꝝ r̄pat. et uiniſi-
 lat p̄lchimido miabiliōz appear-
 et terrib̄lē heāt q̄ ſici opteat. eo q̄
 om̄ps beatas coe bonū impedi-
 nolit. nec deat. **S**ette iteq̄ mi-
 rari i cap̄: quō poſſit ſuine pug-
 nacē. v̄l̄ quō poſſit uiftū eſſe.
 ut p̄p̄t uiniſitat̄ v̄tilitate per-

mittat aliq̄ ca de. **N**ā p̄ uiniſita-
 tu debitor eſt q̄ oia ſeat. ſetq̄ gloꝝ
 debitor ē. q̄ ſingla iſtituit. **E**t ſic
 p̄ui ē coe bonū nō impedi: ſicut
 equū ē ſm̄ nō dece. **V**ti ſit poſ-
 fit p̄ui et uiftū eſt. or ſpec̄ aliq̄
 cauſa la pſiu. p̄ quā m̄b̄ debe-
 at iuinet patere ruine. **Q**uā
 h̄moi cauſa no ſte iſtipſat. et diu-
 noꝝ uidiū iſtigatioñ̄ ſuope q̄rit: q̄
 aliud p̄ onſe viſionē iſtigatioñ̄
 iſq̄nt. **N**ūc at iſtigatioñ̄ h̄moi q̄
 a dāmēle exigit: q̄n q̄d p̄iueſti-
 gationē nō p̄t: petiūibz et ſumē
 denotionis ſtudio a dīo exor. q̄e
 nō defiſit. **H**oc ſop̄m̄ iſq̄ v̄i-
 di ego na bugodon oſer rex. **T**ug-
 balthasar iſtigatioñ̄ eſt narrat
 festm⁹. p̄edis ut arbitriꝝ q̄ ali-
 a rex p̄ ſe vidit: et alia a dāmēle
 exorquet. **E**t q̄ alia ſt̄ q̄ aio le-
 be occurrūt. et ſeſtali; alia q̄
 ſine magno labore et iſgenti pol-
 lititudine ſciū nō p̄nt. In illis m̄
 p̄uorat. ut ad maiora iſgāt. m̄
 iſtis exeret. **E**thūliaſ ne p̄ſumat.
Inuitat̄ q̄ i h̄m̄ q̄ rex vidat̄ q̄
 ſine liore nō fuit: q̄ iſtigatioñ̄
 cuſtīatioñ̄ requit. **A**dmonem
 at et nos e q̄ ſe absolutoñ̄ m̄ ſi
 festīatioñ̄ q̄d: v̄bi p̄di ſuſp̄
 p̄t metū m̄tū.

Quā eoz uotina ſe p̄p̄to
 deuocōis aciūm⁹. q̄ aliq̄ ſtudio
 nō uelam⁹. **38.**

Dotand at q̄ dāmel baltha-
 ſarm̄t. q̄d capill⁹ capiti
 vocat: v̄bi ad ſubtile et ſubti-
 lu absolutoñ̄ iuitat̄. **I**n h̄u-
 m̄ ſe m̄b̄. q̄d capite ſblim⁹. q̄d

capilli futilis. & p̄e i p̄ capillus
capitis dī. a quo futilitas i stelli
genie exigit. Et vā metis deuono
ab effūtē m̄ fallor capilli capiti
dī: p̄ n̄m ab s̄q̄ dū ad oēz fū
nūlitate acut. **P**effūtē itaq̄ ip
sa ē capilli capiti: n̄pa futili
tas metis. **A**ndiaq̄ q̄ adhuc ad
iungit. **D**es sapientes regn̄ mei so
luciez eis nequint edicē m̄. **Q**ui
sūt q̄so sapientes i s̄bi iterū regn̄
n̄ acerba acuma. et pacuti se h
huā. **A**ttende q̄ sit virtus orō
mis et deuotiois: q̄ itē dicat
capilli capiti: si p̄ sp̄a mens
pt̄ q̄d p̄ oēs regn̄ sū sapientes
nō pt̄. **C**ū ḡ mēs q̄d sup̄ sua i
telligentia q̄rit. m̄lti formit que
rēndo i s̄sistit. i s̄istit do deficit de
ficiēdo diffidit: q̄d ad q̄so iā
ap̄ se tanta p̄ diffidēta loq̄t̄
n̄ q̄d rex nabugod palā profi
tet. q̄ oēs sapientes regn̄ mei.
nequint solutiois edicē m̄. **S**ed
cū vitas dicat. amē q̄pe dico v̄b
q̄t̄ orātes pentis. credite q̄am
pietis. et erēct v̄b: cito mēs
dit q̄d audiit si se ad orāz solvit.
si p̄ verā int̄imē denotionis se
posse optmē nō diffidit: q̄d p̄ i
vestigationis nō potuit. **R**ēd alid
q̄so p̄ spei fiducia: fidei q̄osta
niā ap̄s sc̄ip̄m assit: n̄ idēp̄z
q̄d rex ad dāmele. **V**uāt potes
inqt̄. Et coq̄ adiūgit: qm̄ sp̄s
deoꝝ sc̄oꝝ i te ē. **S**cim̄ q̄a m̄
sc̄ptur̄ hoīos lā dñ n̄l aut̄. q̄
eadē r̄de de anl̄ p̄t̄ dī. **R**ēd estis
toꝝ deoꝝ sp̄s: n̄ sp̄s sc̄oꝝ. **I**p̄se
p̄fecto ē q̄ m̄pellac p̄nb̄ gei

libz ien ar in bili bz : ipse est qui
suggit nob qd orem : ipse qui
dotet quo orae dem : si ipso spi-
hi deuotio mra va e no pt. Tu
atmqt potes lqz qd n ipso. et p
sum atcepta ut cassu mi non
potit Non ad q rex nabugod
no intilia. no sruama p damsp
le offm qsiunt. Sq ad doctrinam
deum a di pidi mntela. sciri o-
portunt. Vabz at et nob qd pe-
tren. si ux illis ex m fide et ex
va deuotioe qrmis : qd si pido
ignorac no possu. Q animu
du ex qsidacec ifim sue hmlat
Lope dñm illustrat. Cx. 37.

Aue daniel tuus no[n] bal-
thasar. ceperit m[isericordia] p[ro]p[ter] m[isericordia]
tati cogitac[em] q[uod] hora una; et co-
gitatioes p[er]tabat eum. Puto quod
daniel p[ro]mneat. et q[uod] uideuen-
tione officiū existat ad scriptū te-
dere. extionē obliuia et in hora
cogitac[em]: eo marie tpe cu[m] d[omi]n[u]s p[ro]p[ter]e
vel aliena saluti osule. Aliud est
tpe i[n]vestigādi q[uod] se sup[er] se: atq[ue] ad
i[n]vestigādi q[uod] suū m[isericordia] se. Dīa ei te-
pus h[ab]uit. Tps ei est o[ste]plādi nū-
lia dīma: et tpe o[ste]plādi mūm
firma. Istū tps flendi: id vō riden-
di. Ad vesp[er]in dēmorab[er] fletu: et
ad matutiniū lettu. Turno sit p[re]teri-
flendi i[n] matutiniū dīme ruelatiois:
et o[ste]plome cūm luis. Turno sit
tps flendi i[n] vesp[er]mo horide visio-
nis: i[n] fidandis huāne sc̄ētene-
bris. Vesp[er]in tps ē q[uod]m[od]i lux o[ste]plō
me deficit: et cumq[ue] ad scriptū et
ad suū o[ste]plātōz redit: matutiniū

qd qm an oteplatoris oclos lumen
 tenelatis grē emergit. et am̄ iſluā
 mīratioz dūt: et ſepe ex ſcip̄ p̄
 metis excessū rapit. Exiſt̄ ſat in u
 tutim i vesp̄ deltabit me. Qui ſunt
 iſti exitamutim: n̄ veri ſolis n̄
 iñdatione huāc metis excessus.
Dic̄ q̄ delcant ho' exitamutim:
 cur nō et vesp̄ et i troit̄ vesp̄eti
 m. Nā mane ſole i exab mfor
 oribz ad extiora eene: i vesp̄o
 ab extioribz ad itiora iedie. q̄ ſe
 at digne mirer. q̄ ſit dulce. q̄ ve
 deltabile. feruete iā caritate. i q̄
 ſub eſtuo tpe ad matutinā luce
 iadiate ſe a ſopno extute. et ex
 huāne metis aguſtas i aurāli
 batis erūpe! et m latū illū dīno
 m̄ ſpectaculoz capū metis aliena
 tione tr̄ſne. Delcantitaq̄ eei
 tis matutini: ſo Etat i troit̄
 vesp̄tm: eo p̄cldu tpe. cu aī re
 uit̄ ad iſidatioz ſui. Ad merp̄
 m̄q̄ta iā m̄ ſtabata ē. Si i horoē
 viſionis noctine. i iſidatioē horoē
 de oſcie vñi est certū leuāte aī meo
 na ſz ſui. Et hoc ē qd addit̄. ad
 merpm ſtabata. p̄tēa m̄q̄t eome
 mor tui de tia iordams. hoc ē qd
 alias dī. meor ſui dei. et delcantu ſui.
 Et hor in bono. Exiſt̄ matutini i
 vesp̄ deltabis. Tu m̄q̄t deltabis:
 nō ipsa hora. nō ipſi i troit̄ vesp̄
 tm. Nā que q̄ ſo p̄tēe delcantio i co
 ſidanda tebroſa illa huāi cordis
 abyſſo! p̄m ſiq̄de eſt cor homis.
 et iſcutabile. hoc ē qd damele dū
 diu cogitat ap̄ ſcip̄. cogitationes
 ſue ſturbabat eu. ſo q̄ ſtumafia

libet cogitat. diliget retinat.
 et ſe i eoz iſidatione hūliat. dū
 illū ſtudioſe diſutit. qd m ſerpo
 p ſem etip̄ rep̄hēdē potuit. ſe
 pe et ad id dīnt̄ illūat. qd p
 ſcip̄ ſtare no potuit. Hor eſt q̄
 damele dū ap̄ ſe diu tacit̄ me
 ditat̄. ad pnoſtendū regie po
 testat̄ ruina ei. eiusq̄ ruine cau
 ſa dīnt̄ erudit̄. De uia met
 denotione quē debent ſanctip̄

Delet diſcur. xxxvi.
Dañ nō mediocrit̄ et q̄ ſi
 nō m iſitū. m̄ ſtora ſua medi
 tan q̄ vult ad pſindā et plenā
 ſu ſgmc̄z erudit̄: q ſue v̄l'ali
 ene ſaluti nātia optat ſuelari.
Sic damele q̄ vna hora ap̄ ſe
 ſcip̄ cogitare: cauſa q̄tā qneſi
 uit obtinuit. Iuſtigationis ho
 tuē deuocio debito ſie claudit̄
 q̄ id iuuent qd q̄rit. Etnoſita
 q̄ articlo nūtati vrgete ſtudea
 oraē. q̄tē. pulsare. q̄tū nūtias
 cogit. v̄l'optūtias ſiat: et ſtudij
 m̄ ſtūnatio iſtante horā co
 pleuit. ſo ſi p damele deuocid̄
 oz m̄ ſtre. forte hor erit damele
 m̄ ſtū ſcip̄ ſi cogitat deuotionē
 m̄ ſtū ſem etip̄ ſi diſalit̄ ſe exaia
 m̄tare. q̄ feriles. q̄ freq̄o. q̄ ſup
 plex. q̄ ſim̄ ſit ap̄ ſcip̄ ſi m̄
 q̄tē. Ap̄ ſcip̄ ſi cogitat cu ſtu
 dn̄ et extat̄ ſu q̄litatē modū
 et i tentioz pefat. Cogitat ap̄
 ſcip̄. dū diliget m̄q̄rit. ſi
 hoc ip̄m qd bñ m̄tedit nō de ſu
 is vñbz. ſo de ſola dm̄ pietate

psumit. Deuocio itaq; nrā sepe
cū hoc scū agit; airogātie viciū
qd m se pūs latebit. dephendit.
Sz absq; dū viciū arrogātie nū
cepit meti pūale. q; solet eē cu
sa iuine. Nī igit; hoc ipm viciū.
ad ea enormitate deuocio extre
uisse iuemit futura tu cruna
imine colligit. et pūmefat. Sot
em q; an iuina exaltat cor; et
q;ds sibis resistit. **C**uod deuo
q;z totū intior hōis statū dephendit
et tu pñtū pspicat q; futuram
pudeat. **C**an. xxxviii

Respōdēs at rex ait. Bal
thasar sopmū et mpt
tatioz eñ nō atm̄bet te. **E**z rex
damelē turbari prohibuit. q; d
alind ē. n q; mes serp̄a delud.
et spe iam sepe vtile tōre tollit.
Sz ecce damel sat. q; iminente
pido a nb fieri voluit. et q; d ve
deuotione ē. se ad oronē dūte.
Etrndit balthasar et dixit. Dō
mī sopmū hys q; te oderit. et mpt
tatio ei⁹ hostibz tuus sit. Ha
ligm sp̄s st. q; odio iextigibili
inos exarserit. **N**ica enā veri
aiē hostes s̄t. q; ea ad mbdū ceter
mū ipellit. **H**oy iuina mpt
dotem: i eo q; dī. sopmū hys q;
te oderit sit. **C**ū i⁹ mēs sp̄i sup
bie huij vicioz icentoribz ipug
nat. nū arrogātie et vanagloria
op̄mit. dī ad oroz dfigē. et tu
damel ex eo iuina ex postulac.
Sz cū ai deuocio q; arrogātie. eti
anē glaz p oroz pūale nō possit.

sepe ex corpō altn intelligit. certos
colligit. q; ai tumor n p sedā eten
bestendā ipm delectioz sanari nō
querit. **E**thoc ē qd damel p mpt
terū loq;. ai dicit. **F**iciēt re ab hoī
bz: et cū besthe. serisq; eithita tua.
Audiuim' nē qd dicit: ex eo colligi.
quō totū sepe intioris statū hōis.
deuocio deprehēdat. et ta pta se de
stribat pntē. q; futurā pudeat.
dicit i⁹ iā iminete iuina. qd aī
iterim sit ḡlaz? q;lis fit pculpa
fīte: nouissicāt addat iuine ipm
repationis causa. **H**uc m falloroz
dīne m v̄bis damel seruat. simone
ad regē fēndo. si tē crāmē. Arbor
ē mqt quā vidisti p līmē atq; robis
ta. cuius altdo r̄t tu es rex. q; magis
cat et inaliusti. et magnitudo tua or
uit et pueit usq; ad celū. et pta tua
i timnos vniuse tē. cuo i h̄b v̄bis
restibat qdī magne pftōis statis
sup̄iō dren: nec o; hic replicare.
Non at dicit arbore quā vidisti tu
es feliz p h̄moi arbore magnū qd
dā amīande v̄tutis roburōz mptre:
f p visionē dīm̄tō onſā dēplom̄s
reuelatioz dēm̄tō mptre. **I**d queso
ent dīc. tū es arbor quā vidisti? n
q; talē ḡlaz accepisti q;le p̄ius p
dēplatioz vidisti? et magne pfer
tōis virū quale eē oportē p confe
platiois ḡlaz itelle existi. tal q; tantū
ex dīmo munē eē meruisti. **I**n ar
bore t̄ mīsticē destibz ḡlaz dīm̄tō
accepta. seq̄tibz at v̄bis exp̄mit
arrogātis aiē sup̄emes iuina.
Ez at mqt vidit rex vigilē a verū
dūdente de celo. et dīc. succidite
arbore. et dissipate illā. attī ḡmē

radini erat in ita dittate, et viae atque fio.
 Et usque septem tempore, hec interpretatione est sine
 altissimi quod pueris super dominum meum regem.
 Sicut te ab hominibus, et cum bestiis feris super
 erit hystrio tua, et senum ut hos coedes
 et rorae celi inservias; septemque tempora mu-
 tabuntur super te. Quo in his ubi sunt de
 pulchri quod in statu iymna ruens typus
 exprimitur in superioribus habet. Non hoc
 quod sit plus hic dominus per revelationem
 omnes: postea a te operae explenditur. Quia
 videt rex hoc per te ad prophetas: quod
 in septibus poterit te. Et hoc ad visio-
 nes pietatis exercitiorum. Iesu dicit. Hoc
 hoc quod prophetas vidi in taliter ruinam
 de te pulchri statu posse et sole atque.
 Sit puerum video tibi imminet: qui te
 iuicio causam ruine. Ruine a causa
 inuitus: in eo quod in nouissimo interficitur. Do-
 nec stolas quod dicitur extensis super igna
 hominem: et in cibis voluit det illud. Tu
 dixi. Doner stolas. notat quod hoc ipsum
 puer oportuit non agnouit. Sequenti
 bus aeternis exprimitur qualiter tandem ali-
 qui sint sit per gloriam: et curvis quo reu-
 pandi sit per ruinam. Quia puerum
 relinqit germe radicem, et regnum est
 manebit: propter agnouisse puerum esse ce-
 lestem. Hec aeternam per damnum audiens. et p-
 deuocatiois inter studium arrogacie me
 enormitate dependeret. et per soletesse
 tam ruine. et tam ruine iueta atque puerum
 violentum metu cadendi in curie spem
 tam firmassimam risipuisse et resurge-
 di in modum retrahere. Vide supra.
 Quod imminentia puerum impugnare oporteat
 ut quodcumque elat paleat si simpliciter in intentione
 fiat Capitulo xxxviii:

Imminet puerum in agminto
 et in mediu[m] plato nouissimo
 daniel loco adiungit. quod sub tante
 mortalitate articulo in vel quod istate
 puerum impugnare oporteat. Nobis
 inquit rex et filius meum placeat tamen
 et puerum tua eleosim redire: et mihi
 iactates tuas misericordias pauperum
 quod q[ua]ndo consulam. quod ve[rum] modis
 quod virginem puerum. ad dominam puerum
 in fugae eius applicacione quod
 iacet. cui non est ipsius: iustus a val-
 oribus ut quod in sua mortalitate suffici-
 entia a suo expletit superiore. opere
 quam valet de suo exhibet similitudinem.
 ut quod in se devidat. mazil
 bent impendat: ut fiat quod sep-
 tum est. b[ea]tus misericordes. quoniam ipi-
 mazil sequitur. p[ro]p[ter]eum i[ust]itiae puerum
 eleosim redire: et iactates tuas
 misericordias pauperum. Forte in hac
 gemina clausula repetitaque sen-
 tencia. ut id sit redire iniquitates
 et puerum possit tam in pueris itel-
 ligere pueritatem opis: immi-
 tationibus vero pueritatem voluntatis.
 Unde p[ro]p[ter]eum. Tu remisisti ipie puerum
 mei. In eleosim ut in interpretatis
 actus: in misericordias pietatis af-
 fectus. Et vide quod recte expletio opis
 ex opere. affectus ex affectione: puerum
 eleosim. et iniquitates misericordias
 pauperum. Pauperes sunt in digni-
 tia bonorum extiorum: multorumque paup-
 erum redditus iopia bona non inveniuntur.
 pauper est. quod dissectione caret. quod
 nichil non habet: quod virtutum delinqua-
 ret. Sed ubi paupertas. ibi et eleosim

ſua ecce p̄t. Et quanto paup̄tas
verior: ita etia maior. **I**gnorantia
etia ſuo tubo refidē carnē mortale;
maior: at ſuū genē alimētoſa
gmaria ait: ietim virtutū. **E**le-
mosia ē mudi vestiē: maior
at in disciplinā mora diſtan-
ciam. **O**ptimū ē clēofimegen?
corripe mōetos. Isolai pufil-
lāimes. opatiētē ē ad dñes.
mīa maḡ alienē afflictioſi co-
pati: maior at paliens ieratib;
apūgi. p̄dau gerimē ē. delin-
q̄tes deflē. peitētib; indulge: a-
lienā delicta p̄pis latēmis delere.
In h̄is opib; mīe nos dēs exerce:
q̄extiores dīnas nō h̄em⁹. forſi-
tan māt ignoscat delictis tuis.
Qē q̄ forſitā dioc. et q̄ dubi-
tatione poit? n̄ q̄ nec ih̄s mīe
opib; p̄tām̄ plenā fiducia
h̄re. qn̄ ſt̄bie et iams glōtabe
corrupta nō p̄t her pum i ſim⁹
ſtentioē exerce. **C**ūn pacient'
i miseri corredon mīam dei lon-
gātioꝝ ap̄tū. si quō p̄fā mīe
en pati abuti ſolent. **T**errit.

Omnia hec venierū ſr̄nabu-
gadonosor rege. et regē
tale. **V**ia venierū. **C**ia veſe pnt
ſe regū aīm̄: et quale rega per-
ſona deſiḡt p̄ mīterui. p̄ ſme
mīesui duodeci in aula babilom-
ica deabulabat: m̄ditq̄ rex. et
xit. Nōne hec e babilon ciuitas
maḡ. quā edificau in domū uī
in in robore fortitudis mee. et
iḡta decoris mei. **E**t q̄ ſo ſme

pietatis viſtora digne p̄ſare ſuffici-
at: q̄ ſteptū ſuū nō ſtatū iudicat.
ſed fanſſtioꝝ corrītois mīe exp̄at.
et ap̄iciatioſi ſue tpa plōgat: p̄ ſme
māt mēſuū duodeci. In duodeci-
no ſenariā duplīcat: et ſenariō
apt ſuū pſtioꝝ pſtio figat. **C**ūd itaq;
ē q̄ dīma moderatio in exp̄atioſi
ſue mora ſenariū duplīcat. mſi p̄
ultiomis ſue dilatiꝝ ſuū iuſtis ſue
et mīe ſue plēitidmē diſpensat.
paz nāq̄ ē ei. vt nīa; correcțioꝝ ex-
pet q̄ iuſtia exigit. n̄ et id ſup-
addat q̄d mīa req̄rit. Ut exp̄atioſi
ſua ſit tā iuſta q̄ pia: et tā eq̄tate
pſtā. q̄ pietate pleat. **E**t mīt̄ dei pie-
tate abutūt: et vñ corrīgi debuerat.
detinorant. **E**cce na bugodonosor.
dū ſatiſſacēdi tpa dīm̄ ſt̄cepit:
vñ ſe corrīge debuit. alioſ ſt̄muūt.
In aula babilomica deabulabat. for-
te palaciū. et firmū hītacīz hūlitas
vera custos v̄titū. **S**e ptmet ad
ih̄līm h̄m̄i hītacīlū. **H**īlīz in q̄
q̄ edificat vt ſatas. **S**e p̄ad ih̄līm
pt̄et hūlitas vera: ſic ad babilo-
nē hūlitas ſitta. **Q**d̄ aliuſ hū-
litas ſitta quā ignoratia parit?
qd̄ aliuſ q̄ oſuioꝝ exp̄at. Anlaſ
babilomica hūlitas ſitta: aula
babilomica ſme, diſplia hūliaci, hūli-
omis. In aula babiloſis nō ſedet.
nō iacet. ſe deabulat. quē ſua oſcia
dū remordet m̄q̄etat. In aula ba-
bilomica deabulat: quē de ſitta hū-
litate ſua oſcia acuſado fatigat.
Et at abulare nō in vñā p̄tē vei-
re ſeu m̄e: ſe paſſim hūc illūc p̄ va-
gar. Ille r̄ deambulat quē oſcia ſt̄mu-

Insuper exigitat. De hypo
arrogantie ut vel quo solent
scopos magnificare. xl.

Responditque rex et ait. Que
lapse est ista insilio? ubi nul-
la predicta interrogatio? An forte alie-
ne cogitatione invenieatur? et forsitan
cogitatione quae nulla erat. Et credebat
eum. Forte eorum cogitatione inveniebat:
quos suam magnitudinem ammirari es-
tabat. Hoc prius arrogans ait?
ut suam celsitudinem oculis admirari es-
tat: quia ipse ei hora apud seipsum
magnificat. Unde fit ut aperte alios
verbis iactante fiducialiter prius
pat: et idem quod nabugodone sor-
quies alius vobis exprimat. Domini
domino. quod alte itumuit. Non
heret in babilon. Ecce ostentatio. In
domini regni: ecce abiitio. In robo-
re fortitudinis mee: ecce arroganta.
et in gloria decoris mei: et in vanitate
gloria. Ecce inquit babilon. Ideo dico
sonare babilon. quod confusio. Ne
superbiat. et duplicit in predicti.
in babilon edificare ad oculum se habu-
litatem inclinare: et quod per ieiunia
omnes obtentum ad oculum se virtute et
libertate exponeat. et ad quilibet
in quibus solet homines trahere:
qualiter vilis habita. humili gesta.
temne abusus voluntaria seruit.
igit heret in babilonia magis heret
in humiliatio. profunda. heret in deiec-
tio voluntaria. heret est insilio vo-
tum. quia ego edificauim: quia ob-
seruare deinceps. Sed quo sine? quia
utilitate. In domini inquit regni.

Hone tibi edificare vi quod in domum
regni: quod agit auctoritate obtinenda auctore
vel arte magistrorum. ut talis status
oibus appearat. quod digne deat promoto-
neri. per frigida alia digitata: senecte
potest sublimari. In robore inquit
fortitudinis mee. Ecce quod in arroga-
tia: sibi ipsi attribuere quod totum
pendet ex divina gratia. Non di-
cit in mente: sed in robore fortitudinis
mee. O quam aliis ipsa vita sentit.
et docuit. Sicut meminimus in potes-
tis factis. Sed quod semper inprobata effi-
ctu est in fortitudine suam: sed
quod retor quod retor quod ad gloriam
ipsam. In robore inquit fortitudinis
mee: et in decoro et gloria. O quam
hunc glator agit quod apostolus p-
cipit: quia magna vita instruit.
Cum gloriatur: in domino glorietur. Et
alibi. Sic luceat lux vestra corda
hominibus: ut glorificetur premenstrum quod
celum est. Sed iste inquit in gloria decoris
mei. Quod subito sepe et per se
labitur. quod parva dei abutuntur.

Quod ceterum adhuc. xl.
sermo ore regis: vox
de celo agit. Tibi de' nabugodo-
nosor rex. Regnum tuum sita te.
Vox ruit cum adhuc simo ex ore
regis: sed non vix gloriandi sepe
depenitentia in pudore amorem domini glo-
riat in imensum mitem ipsum glorii
in domum remordet et scia subito co-
sternit: et domino ruit quod ad fobi-
tanum horrorem trahit: et ad dedi-
metum evadendi metu despiciens
propositum. Vox de celo ruit: qui
autem cordis patitur ab ihmis

atē sensibz veit. velut e teria
andit: qd p spm agnosat qd
p sensū corpū haurit. De celo
veit: qd p spm agnosat. Et celo
dsat: qd stellālīt agnosat.
qibz dī nabugodonosor aet.
Tibi tā iām̄ sibz: tā iām̄
glanti dī. Regnū tñsifta te.
et ab hōbz te cicit. et n̄ bes-
tiae et feris cīthitatio ē. Reg-
ab unoqz tñsift: qn grāz dīm̄
sibi collata aītūt: p quā desi-
dens et passionibz suis dnari
osuēuit. Ab hōbz te cicit. Cū
tū te sī hōz extulisti p arrogan-
ciā: tantū m̄f hōz decies
p oulpā. Et tū bestis et feris
erit hitatio tua. Ab hōbz ei-
teris cīctz. ad bestias et feris
dīdit et degit: qī rōnales mo-
res desens. de ceto m̄rōnabilit
vinit. At bestialit̄ deges. et fe-
rialit̄ agēs. cū bestialit̄ vñeti-
bz fit ad dñē cīilitatē r̄solut:
et cū feralit̄ agētibz ad oēz cī-
ditatē effenata. Addit adhuc.
Fenū qī bos coedes. Bos autē
fenū occipit p summe delicas du-
cit: et m̄l hūta regrit. Oi sit
ois raro fenū. et ois glā et qī
flos fem̄? fenū qī bos credid.
qī om̄e gaudiū suū m̄tēpali-
glā poit. et caribz oblatamēts.
et spūales delicias oīo nec p
studū nec p desideriū requirit.
Ecce m̄ qī pñdū labz: qī pacā
dei abutit. Ecce i quē exētū ve-
qī r̄sipiscēdi tpa iwanū accepit.

Et sc̄pt̄ tpa mūbūt se te:
roget suas qd dnāt cītels
i regnō homi: et tū volūt det id.
Sup̄ exposui. Szvl istō nōnd
tñ? qvū atq̄ idē sepi n̄petit:
et una eteadē dīme seueritatis
sīma terr̄plicat. Et ut t̄pp̄ns
dīfēnsis distingua l̄ pmo cīm̄
p̄teplatoz. et qī p̄ visioz ag-
nosat. qd euēne soleat: sed p
denotioz. et qī p̄ dāmel offinū
iūcīt qd de sepsa bīm̄ iā deat.
Nomissio vō ad p̄btractioz grē
iā despatisē fractq: māfeste
dēphendit. qd iā cīntaē non
valeat. Una i eadēq; sīma p
p̄teplatoz p̄nosat. p̄ tiore ilēp-
tat: et p̄ despatoz a firmat.

Ex sīme diuina protectione
nullū valeat suis passioibz vel
maliginis suggestioibz resistē.

Eadē hora smo p̄plet̄ ē
st̄ nabugod: et ab hōz
cīcta ē. Qd ē eadē hora. n̄ sta-
si ad p̄btractioz grē teptatoribz
cedē. et teptatoribz maligine
sp̄litibz nō posse resistē. Padeim
hora. Nō q̄ recepta neq̄ia stati-
nati p̄cedat: cī p̄mitti oīa
sīo: nō p̄ ad manū hēat. M̄
mēs decit̄ et cadit. ex q̄ p̄co
iſentit. Deint̄ et cadit: ex q̄
occasioz q̄rit. Ex hoc loco pos-
sum̄ cīvidēt collige: q̄ n̄ll̄
sīme dīma p̄tectio possit vel
suis passioibz resistē: vel sug-
gestioibz maliginis v̄l ad mo-
diciū repugre. Pade itaq̄ hora

ab homibz eiectis ē. et senū ut hos
comedit. et iore corp⁹ ei⁹ iſoc-
tū est. Supri⁹ visu⁹ ē de isto. Et
addit. Donec capilli eqm filii
dīmē aqlaz ext̄escen̄t. vngues
q̄l vngues animi.

De quāto statū tubmē cōfigat
i yma vicioz corrueſe

Nūtāē Capilli ſt̄iles et longi;
et tr̄e i eis⁹ filia. pſida. q̄ paci-
taſilia pnt̄ intelligi. Corp⁹ vō
aqlaz; m̄ta regit̄ d̄ſitatem plu-
maz. Solet̄ āt et aqle ceteris
aechibz vide pſpiciat⁹; et vo-
lare ſblim⁹. Capillos itaqz
q̄i m̄ ſilitudinē aqlaz h̄t qui
m̄ta prudētia. q̄ pl̄ma uſtū
a callet⁹; q̄ fraudibz iuemedis.
q̄ndolis neſtendis. nſlo iā ſeg-
mor; nſlo iuēit̄ iñſior. papa-
ces āt aues v̄gubz deſeuūt.
Qes vō aues m̄ coelaterat̄ a le-
dit; v̄gubz apphedūt. Qd q̄ ē
vngues ve aues h̄e? n̄ quos
aqp ledē. qbz pſſit pñale? Sz
ſi ſub vngui typ⁹ offiālē tru-
dehitaf̄ r̄e m̄ſ? nōne ſupri⁹
iſib⁹ illud ipm ſub alia ſigui
exp̄nit̄ cū d̄l. et cū feris erit
hiſatio tua? Gz feræ aues nō
autiupat̄; nechm̄t̄ omo qd fa-
tiat. Et i ſc̄ares et cattles qſqz
et q̄i tre iñibates libet̄ oppri-
mūt; qd aluid q̄ feraz more
iñalia deſeuūt. Nōne r̄e aia
ha diſediſt. q̄ ſolo v̄tri deſer-
uūt? Quoz dō v̄ent̄ ē: it glai
ofiſide. Qui a vnos pñiales

Pſent̄ qd aluid. q̄ animū moroa
iibz iſidiant̄. et ve vngubz de-
barcant̄. Nōne tibi aues celi ē
vident̄? q̄ vāt̄ pnt̄ dic̄. m̄n
oūſatio ē m̄ cel. Nōne celi aues
diſediſt. q̄ m̄ alta ſteploms
penna ſiſpedit̄? In poni i ſen-
tēia h̄em⁹ quo iñſeti fuit̄ car-
malibz; i hac at h̄em⁹. quomo
tandē aliquā penit⁹ nō partit̄
ſpñalibz. Dicat̄ i de h̄moi hoie.
dicat̄ donec capilli eis. ic̄ ut ſit
pmt̄ ad circuicēndū etiā cir-
cūſpectos. et abſa dñ⁹ eſt pñ
ad op̄mendū vnos etiā v̄tute
op̄ſitios. Hic effigie ad fallēdu.
hic p̄trax et i pūdes ad pſeq̄du.
Os tuū m̄q̄t h̄ndauit malitia?
et ligua tua iñanabat dolos.
Fte quo fallacē gigint̄ arguit̄.
quō prodes ſuſit̄. Captabat̄
m̄ aiāz iuſti; et ſan⁹ iñocente
depnabat̄. Nōne i volatilia
et velut i vnguibz deſeuūt; q̄
iñſti aiāz captat̄. et iñocente co-
depnat̄. Vel p̄ aues demones
pnt̄ intelligi. Nō i erit vngues
ad h̄moi animū ſilitudinē h̄e?
ni bonos q̄i ſolo maligntatis m-
ſticti iñſtare? Fte iā habem⁹
de qm̄ alto pſt̄ois culmē iñ-
gat v̄i⁹ v̄titū i yma vicioz
corruē; ut diſcat̄ h̄o i q̄lit̄qz
ſt̄itate ſuit. v̄l'mi pſt̄ois celsitu-
dine ſp̄ moq̄ iñinā t̄mē. Re-
le iſta arborē quale v̄i⁹ deſer-
bat. et attende ad quē exiſt̄ ali-
q̄i veit̄. Et ſbit̄ iam̄ voluc̄o
celi ouſabant̄; et ois cao veste

bat. Et q̄ p̄us erat bōis oībz
ad p̄tētiōz et solaciōz: ecce i
dē ip̄se post oīā dēte et vngue
fem̄ i om̄? q̄ et p̄s ei⁹ tū fēis
extit̄: et vñq̄es am̄ū accepit.

Duo iterū ecclā ad amore glaz q̄m
resurḡ q̄ p̄i de bl̄m̄is cedit̄ t̄ et

Denicit valde qd se.
Igit̄ ego nabugodono
son post fm̄e dier̄ oīlos meos
ad celū lenauit: et sens⁹ meus
reddit̄ ē m̄: et altissio bñdix
et glificauit: q̄ p̄t̄s ei⁹ p̄t̄s
sep̄tha: et rogn̄u ei⁹ ignacio
ne et gn̄atiōz. Et oēs hitatoēs
te aī m̄ in midiln̄ rep̄ntati
st̄. Ecce iteq̄ s̄git̄: ecce iteq̄ ad
p̄ore. Vmo ad poti⁹ glaz idit̄:
qui de tā p̄bl̄m̄. Itam p̄fudū
mut. N̄s nō obstupestat: et
d̄me pietat̄ viscerā digne p̄
fare qat̄. Et p̄t̄r̄ de d̄ma
mis̄atione nō f̄sumat̄: et
ad sp̄e vēme nō reuiniscat̄.
Post fm̄e m̄qt dier̄ sc̄. f̄sumis
dier̄ ap̄letio iudicior̄ d̄morū.
Silumē est iusta: v̄l iudicia
huana: cur nō magis diuina?
Iudicia dei dies st̄: q̄ m̄ lūc
vitatis. q̄ i lūm̄e r̄atudis sūt.
Siqdē iudicia d̄m̄ v̄a. iustitia
in seip̄sa. H̄m̄oī dier̄ nūs st̄
q̄ libz afflīctū fmit̄: q̄n d̄moī
iudicior̄ fr̄itas i eīg paſſioē
ap̄let̄. Iudicior̄ f̄mis coplet̄:
q̄n d̄me ſeneritat̄ aiāduerſio
i miāz om̄utat̄. Hor̄ dier̄ si
nē nabugodonosor m̄ ſua at-

Iſt̄ eduet̄ q̄i lūi iusta tūa: et
iudic̄ t̄ t̄p̄ men die. Si dies illa
m̄ dies p̄t̄ eē iudicū tūi: q̄re
nō magis d̄m̄. Iudic̄ d̄ dies st̄: et

tritione accepit. q̄n en̄ diuina
m̄ſatio resperit nā si nō respi
tēt: nec ip̄e q̄dē oīlos ſuos ad ce
lu leuaret. Oīlos ad celū leua
re ē elna et celeſia cogitare:
et cum et ſollintudine ſclarū ſe
mota. ſola ſp̄ualia p̄ oīlis h̄re.
Celū resp̄ce: et regiōz lūc pre
taliſ h̄re. ē m̄ illō etiāt̄ lūc
iſt̄elligēt̄ oīlos tota iſt̄ione ſi
gere. Ille oīlos iā fixat̄ q̄ dixit.
Cogitauit̄ dies antiq̄: et anosi
mēte hūi. Sz ecce q̄ oīlos i celū
lenauit: ſenſ⁹ que am̄isat̄ i re
pit̄. Attende ḡ. q̄ ſit vñle oīlos
m̄ hūc modū h̄re: et ad celū le
uare. Ego m̄qt nabugodonosor.
Sens⁹ itaq̄ carnis ſuus. ē
aiāl: ſenſ⁹ v̄o ſuus merito
ē hoīis ſp̄ual. Sens⁹ aiāl: quo
p̄cipit candidū et miḡ: ſenſ⁹
v̄o est hoīis quod diſcernit m̄
bonū et malū. vñq̄ et falſum.
Hūc tñ ſenſ⁹ nabugodonosor
p̄didit: et illi tū co q̄ dicit̄ bo
nū malū. et eq̄ dulce amarū.
hūc tēbras. Hūc ſenſ⁹ maḡ i
pte ſuſcipiunt̄: q̄ iudicat̄ iter
die et die: et pleni⁹ q̄ iudicat̄
m̄t̄ oēs die. Vide m̄ p̄ori trac
tatu. Sūū itaq̄ ſenſ⁹ ſuſcipat̄:
q̄ od diſcretioī ſuſcipit̄ q̄nq̄
euigilat̄. Nō at d̄ ſenſ⁹ ſuſ
cipit̄. ſreddit̄. Vñ i ſtat q̄
p̄us ſit h̄t̄. ſ amissa. ſenſ⁹
ergo amissa ſreddit̄: q̄n illa q̄
h̄re iſciuat̄. diſcretioī ḡn̄ i
eo ſep̄at̄. ſenſ⁹ at recipit̄.
d̄n oīlos lenat̄: q̄a am̄dū

dū celestia et etīa cogitat enig-
lat. **D**ū ei celestibz v̄hemēter i-
tendit: videt q̄ n̄ sit q̄cō fieri
q̄mīq̄ t̄nsitorū amauit. eti
i ad grāz diſcretiōis anhelat.
celestibz itendat: vt luce oclōz
suoz recipet et dicat. **C**dm̄ ē
icelō. et a te q̄d volui s̄r̄ terrā.
Sensu sūi nabugodonosor q̄
nō m̄ vanū reperat: sequibz
v̄bis ḡndit. **Q**uod solū dēū glori-
ficiat q̄ sensu p̄ta ipudeter magi-

O eo altis firabat. **C**a q̄d
simo m̄qt bñdrei. Et e q̄
scipin tā i p̄uden̄ magificabat.
mo cū solū glificat: q̄ sm̄ qd̄
at ap̄ls ē s̄r̄ oia bñdcs m̄ sc̄la.
Et viuentē m̄ sc̄pternū laudam̄
et glorificam̄. Viuentē m̄ sc̄p-
tū. vita v̄tīq̄ ē que est p̄p̄e: cui
nō est aliud cē q̄ viue: nec viue
q̄ esse. **C**ā pt̄as ei⁹ pt̄as etīa:
q̄ qd̄ sc̄l p̄t sp̄ p̄t. qui op̄e ē. **E**t
regnū ei⁹ i genātōe et gnātōe:
et h̄itatores t̄re ap̄d cū m̄ n̄lū
putati s̄r̄. **H**itatores t̄re amateb
tenorū itellige: q̄ nesciūt q̄ sur-
si s̄r̄ querē. v̄e i m̄dilū i puta-
ti sūt: q̄ p̄diderūt vege ē. **C**bz p-
fecto meli⁹ e⁹ oio nō esse q̄ sic
ē. Inſi q̄s putet meli⁹ sp̄ m̄seq̄
esse: q̄ oio nō esse. Jux̄ ei⁹ volū-
tate suā fat. tā m̄ v̄titibz teli.
q̄m̄ h̄itatoribz t̄re. **L**et nō est qui
resistat manui ei⁹: et dicit ei⁹
q̄ie fecta. **M**n̄ p̄s. **P**ia queūq̄
voluit fecit. **T**ame m̄ sequetibz
addit nabugodonosor. et dicit
laude dei. **E**toia oia ei⁹ vera:
et vie eius iudicia. **C**id ē q̄ hic
ei⁹ dicit oia agē p̄ volūtate sua?

Certe si oia oia e⁹ v̄a s̄r̄: oia
fuit m̄ v̄itate. **S**iorā iudicata vera.
oia fuit meq̄tate. corpōm̄q̄ fit
pro ei⁹ volūtate. **S**i idē ē oia
s̄i sm̄ eq̄tate et ei⁹ volūtate: q̄
idē est ei⁹ volūtate et eq̄tas. et
eq̄uso. **E**t nō est q̄ resistit ma-
mū eius. **Q**uis ei⁹ resistit. q̄m̄
ei⁹ condicat. n̄ oia tā potēt q̄
sapientē agat. cū nēo sit q̄ pos-
sit oipotētā cohibe. v̄c̄ sumā
sapīaz arguē. **Q** agat sup̄ba

Glācio vel q̄d efficiat deuota
s̄i ip̄o t̄pe glōificatio. **C**a q̄d
sensu m̄e ieuſus ē ad me: i ad
honore regni mei. decoreq̄ p̄nei.
Et figura m̄ca ieuſa ē ad me. In
ip̄o m̄qt t̄pe quo dēū bñdrei:
quo laudam̄ et glōificam̄. **T**er-
te si dicta sup̄ba recolligi. ibi
rendit. n̄ sup̄be scipin magifi-
ciuit: resurgit n̄ deuote dēū
et dñm sūi glificat. **C**erte vi-
des q̄d efficiat deuota glo-
rificatio. **S**up̄ba glāno metit
dei etiōz: deuota glōificatio ex
altatiōz. **C**ā n̄ nō iā m̄ scipin
sm̄ dñio glātatur: sensu sua sibi
restatuit. **E**t q̄d sup̄ba d̄redit
reddit: m̄d̄dit reuerit. **C**et
hic restat. **D**ī diſcretiōis oclōz
ad sui iſſationē et iſſione
renocat. **S**ensus ad se reuertit.
dū ad m̄tōz suoz r̄ſidationē
et roḡtōz m̄tō illūiat. **D**ū ergo
ai⁹ huān⁹ dēū sūi glōificat
sensus ei⁹ ad sc̄p̄m̄ redit. q̄a
dū ad lumē d̄mitatis oclōs ape-
rit. et v̄hemēter i tendit. iſſi-
mitatis sic tenebras plen⁹ ag-

nos sit. Accedite ad eum et illuminabit eum.
Quod natus si ex lumine illuminatur? si
lumen ex lumen accedit? Et lumen
quod tu videbitur lumen. Lumen
videtur in lumine: quoniam ex agnitione et
operatione claritatis domini plenaria
illuminatur animus ad agnitionem infinita-
tis humanae. Solent tamen heterogenea
agnitione alterna et clementia insister:
et utrumque per se ex altera cres-
cit. Nam ex agnitione dei per se in aliis
ad agnitiones fuit: et ex uno. Sed etiam
dum sensu quam amissi fuerat credidit:
regnū suū quod predidat recipit.
Paulus non in distinctione gratia regni
reparat: nam propter plena virtus
rectitudine animus perducatur. Quo
per distinctionem iudicari vel cuiuspropter
solent fieri mox disciplina.

Habendo honorē ea elem-
puei. Cestat pfectio libet arbitrio
hominis regnum dei in tempore atque
tempore: quoniam iam per malos motus cor-
dis a malo prohibetur. Hoc autem reg-
num efficitur horabile. quoniam ex dei
mune iam per bonos motus cor-
dis in bono excede. Et sic dignus
decore supraducatur: quoniam in eo quod
bonum agit in summo moderatio-
ne. et magis disponeat. Regnum
itaque accipit et retinet: quod re-
bellis cum motu fortiter domat
vulneribus cohoretur. Et secundis qui
homo est iudicabit in nationes.
Ipselabit ruinas: et assabit cap-
pita in finis mortis. Hoc autem
horabile regnum: quoniam iam efficitur
domus exattum in tanta mortalitate
in innumerabilium virtutum. Et hunc

sub semilites dicit hinc uade et
vadit: et alio ueni et uenit. De-
corat autem tale regnum inde mani-
me: cum modeste se agebat. oia mo-
derat cum māsuetudine et tranquilita-
te. Sicut inquit in māsuetudine opera
tua fac: ut sis hominem gloriam diligere
nō. Regnum itaque horum facere potest.
regnum decor facere sapiet: ita quod
illo regno suo qui possessor est reg-
num attigit a fine usque ad finem
fortiter: et dispeccatoria suauiter.
Se. Et figura mea reuisa est in me.
figura est qualitas extrema. extre-
ma vero corporis forma. Corporaliter
disciplina permet ad similitudinem ex-
tinsecā: sicut et positio membris ad
similitudinem insecā. In figura autem quod
est in corporalibus in manibus re-
mota disciplina corporis est forma
religionis: hinc et positio extre-
ma hominis. figura autem reuoluta: quoniam
mixta per se in similitudinem animi-
sae ad tempore religionis forma reser-
mat. Sensu reuiso figura reuoluta:
quod per distinctiones iudicari. et cuiusper-
tione sui modi disciplina vel noua
statuta. vel antiqua innotescit.
Quo dicitur mens delectant scimus
discutere. **C**a. **A**ler

Habendum nabugodonosor
addit et dicit. Optates
mei. et magistratus requisierunt me.
et in regno meo instituti sunt: et magis-
trici et aprior addidit et m-
strare a quibus quis: et in regnum isti
huius. Et optantes et magistratus
quod est optimus in hoīe: non iten-
ones bone. quod vero debet et ma-
gisterium excede. vel id in multis regni

disponē? nō delibātōes dif-
cete? Cūd vō est optmātes.
et m̄gratā amissū regm caput
qr̄. et m̄ suū locū m̄stūtē? m̄si
m̄ sūma i tentiōe et delibātōe
uestigare quō post ruina vī
sero possit amissū iā vigore
ad pristinā i teatrate reformāe?
Debz ā tāia h̄mōi diligēt q̄r̄
q̄lis aliq̄n fuit. q̄ ostant' egeit.
q̄ntū p̄fōis obtinuit. Debet
oseq̄t̄ etiā delibāre. q̄id m̄ sta-
tiū pristinū restitui possit. Et h̄
erit ut arbitror regiā illā am-
mi dīgtatē p̄tentioz querē;
et m̄ suū gradū restitui velle.
Hāc regiā dīgītate i alieno
corde q̄rebāt. et m̄ suū locū i sti-
tuī n̄ piebāt. quā deiecta puta-
bāt: q̄ dītebāt. P̄biēt̄ tuīs
fortitudo tua patiā. i p̄fōis ma-
niaq̄ tuā. Nō solū aut illi
q̄ malū. verētā q̄ m̄ bono te-
pesait. debēt seipsoz discute: i
p̄stnū illū religiōs fernōrē m̄
seip̄s īmonare. H̄ic ē. q̄ ad antū
ephesi dī. H̄ec adūsū te pauca:
q̄ p̄mā caritatē reliq̄stā. M̄or
esto vnde exi dēs? et age pe-
nitēnā: et p̄mā opa fac. Rotā-
dū tamē sane. q̄ rex iste a suis
dī reql̄itus: nō tñ ab eis restitu-
tis. S̄ q̄s queso enī restituit: n̄
ad quē odoe leuaunt. bñdr̄xit
et gl̄ificauit. M̄a et si forte i
mā iā p̄late sit mētis m̄ sta-
tiū qual' mō sit vel q̄lis aliq̄n
fuit p̄ delibātōz querē: nō tñ
et eque m̄ p̄tate m̄ cōv̄ntus

m̄ detmēta p̄ arbitrō repāre.
S̄ si studiōsē exeq̄m q̄d jā pos-
se ex dīno munē accepim̄: for-
te et illud stradd̄: q̄d nōdū po-
tuim̄. Et i r̄gno inqt̄ restitutis
suī: et q̄d s̄: magnificēj ā. 2.

Quid ex v̄tute h̄ū tāimus i bono
roborat̄ et ad boī p̄seuerāt̄ solidā t̄l

Magnificēj at̄ aphor p̄
ruina ad plenā repā-
tionē add̄. q̄ ex ipso lapsu suo
hō sepe ad verā h̄ūilitatē eru-
dit̄. Et tūc vāt̄ magnificēia
aphor: q̄n p̄ v̄titū magnalia
v̄tus etiā h̄ūilitatis īmobilit̄
custodi. Ex v̄tute v̄ h̄ūilitatis
ai p̄fōis et m̄ bono roborat̄: t̄
ad boī p̄seuerāt̄ solidat̄. So-
stat itaq̄ magnificēia tuī vē-
at̄ aphor: q̄n ad cōsūmatioz
boni. dat̄ etiā grā p̄seuerandi.
Ampliā itaq̄ magnificēie. ē
v̄tus p̄seuerāt̄. Aphor mag-
ficēia ex v̄tute h̄ūilitatis. adiūt-
ta dīmīt̄ grā cōfīatiois. Cūod
aphor postulabat. dī Redde m̄ le-
tīcā salutaris tui: et spū p̄nali
cōfīna me. H̄mōi cotidie aphor-
onē petim̄ tū dicim̄: cōfīna h̄ō
ss q̄d opat̄ es i nb. p̄pendis
ex h̄īs ut arbitror: q̄ m̄st̄ ad
hoc deo dispēsante cadit. ut for-
tiores resutgat̄. Et q̄ p̄us an̄ lap-
su huēnūt solū grā adiuuante:
pq̄ ruine repātōz accipuit sim̄
et grāz cōfīmantē. H̄e fm̄ op̄ sc̄ptū
ē dīs mortificat̄ et vniūt̄:
dedudit ad i ferōs i fōduat̄. Vere
ip̄e ē q̄ p̄mitit i sat̄: h̄ūilitat̄ et p̄
leuat̄.

Cuon vel qua utilitate oportet
at deum laudare. **E**ph. 7.

Dlaudo. magnifico et glorifico
regem celorum: quoniam opera eius valet. et
me eius iudicavit: et glorificans est serbia
per humiliare. **H**ic iterum laudat me
magnificat. et glorificat. **S**upradictum lau-
davit: cum sensu accepit. Et quia
benificiis acceptis ignoratus non fuit:
ad maiora pueri meruit. **N**on
regnū amissus cum magnificatio
aplicatione fecerit. Accepito a reg-
no: iterum laudat. iterum magnificat.
non et secundum et ne iterum. Iustificatio
amittat. quod etiam humiliata accepit:
etiam cum donacione possedit. Accep-
to beneficio lauda et tu: ut mearis
ad maiora proficerem. Promoto ad sub-
limiora. non lauda: ut mearis
in ipso puerorum. Et iterum iustifi-
catione habugodonosor sensu tui
recepisti: si quod se ageda intellexisti.
et in te posse potuisti. lauda. glori-
fica: ut quod accepisti ex inveniente
genere posse in te: det per aspirationem
genitrix posse ipsa. **S**i uix eras na-
bugegodonosor filius domini regnum
tuum recepisti. si passim in te
domini potuisti. si bonos affectos
in bono posse ex te accepisti: lauda
magnifica et glorifica: ut quod accepisti
genitrix proficiendi. acceperas per genitrix p-
uerorum. libenter et lauda sume
bonum. glorifica sume beatum. magnifica
maiestate imensum. et inmitatem insimi-
tum: quoniam opera eius valua: et vice eque iudi-
cata. **O**pera eius viest est. **V**ie inquit p-
quas ad nos veit: vie per quas mire
ad se intelligere iugit et innotescit

fuerit. **F**ropibus namque enim ad eius
ognitio proficiuntur. **O**na et opera eius
quae viae ei sunt iudicata: et ea quae
iudicata: qui in virtute sunt. **N**os se-
pe in misericordia erimus. **V**nus
sit sepe. ut et noceentes absolu-
mus: et innoceentes odepsemus. **S**ed
absque dubio quem latenter illa per:
in suo iudicio erit non potest. **S**ed
cum sit scriptum. vniuersale vie dominum
misericordiam et vitam. nunquam et illa ecce
iudicia sunt. quod ab ipso misericor-
dit sunt. **S**ed absque generatione
ulla. pietatis illa domina in omnibus
quod misericordie impendit: exactas
metas non descerit. **N**os sepe omni
pietate mouemus: exactas limites
tunc sagredominum. **E**t eo sepe quod
nunquam nos impendit credimus: oportet
iustinam actitum. **S**ed sierna pie-
tas. sic mire sic opera dispescat:
ut in hinc omnibus nihil coniuncti
iustitia agat. non iniquum committat.
Pie itaque eius iudicia sunt: quia ab
exactatis tenore. et iusticie iustitudine
non redunt. **E**t generatio in serbia
per humiliare. **E**cce quo solidum horum
posseditur: de quo oportet vacare
quoniam per hoc quod exerto credendum
est: forte illud spalium voluit expi-
mendere: quod certum in scripto aposto exponit
meto probavit. **A**n forte id per omnia
voluit sensibus nostris in primis: quod
maxime expedire moritur retinetur?
Sicut autem quod in omnibus oīs per omnia est
superbia: scimus quoniam ruinam ex
altibus cor. **C**um in modis ruinam taret:
per omnes et serbias vigilare debet.
Valet autem maxime ad ostendendam sup-

biā. et ad vē hūilitat' custodiā.
spānō rīolūe et retmē. q̄ illeq
supbis resistē solet: p̄t cū vola
erit gradētes m̄ s̄bia hūliae.
hor nos nabugodonosor vbo.
hoc nos docuit ex: q̄ quō v̄l qn
vohūt gradētes iſupbia hum
are possit. Amere

Expliit tētātā mḡi richardi
tm̄oma et p̄oris ad sc̄m vītōrē
ap̄ p̄sius de vīsione nabugo
donosor de vīscē seātūte. vt pro
fectiū i mononatiōe. Adlau
dē x̄ p̄ manq̄ fīs hēnq̄ sc̄pt̄.
de w̄denborch. Anno ī d. ȳ.

Mapit plogg eiadē mgn intha
di s̄r p̄sm̄ afferte vno.

Tem̄ i ortū meū soror m̄
sponsa. Ortus m̄ fīt̄ es
o aia pāndo m̄ i te diūsa vī
titū. et boni op̄is odoromēta.
Nūt q̄q̄ t̄p̄ est. vt m̄ ortū meū
veias: orti mei p̄ceptūa dili
cias. C̄ā soror es. q̄a heres es.
vēi ad hēditatē. q̄ sponsa vēi
ad āplexus: vēi ad sōpnū. vt
acūpias hēditatē. C̄ā cū dedo
bītās meis sōpnū. hec q̄ hēdi
tas eoz. Exteria dormisti. sed
corde vigilasti: et hēditatē cogi
tasti: et hēditatē cogitasti. Vol
uod grādiū pro q̄ laborash q̄ es
re post labore. d̄teplare p̄ spēz:
q̄d̄ teplata es p̄ fidē. p̄fici
te spēs: reficiat n̄c vīsio. Quie
iusti m̄ fīmīshā. āplexet te der
tera: d̄stīgāt et cūvident te eter-

na. Vēi m̄ ortū meū: orta m̄e
ortus deliciaq̄. In orto meo m̄
re decore. rubet rose m̄i. m̄ro
candore m̄tent et redolent lilia
confessōz. et v̄gmū. In hoc orto
diūsor s̄t fītū genū. et totob
lettamēta. q̄t b̄toz in regno iñ
nātū m̄ita. In orto meo om̄is
antiq̄ p̄im. sine noue grāce
plātatio. Et q̄ vñq̄ plātatu.
quītq̄ boī ab sītio stī est actū.
huc om̄ fīt̄ ascendit: huc fīma
lit' vēmit. Q̄ia hēt tibi p̄ficēt.
te exptānt. te suscipiēt. Hic est
fīt̄ meoz. q̄ ip̄ manet electoz.
et nō solū facientū. s̄cīa hūc
īalnō amātū. Huc amādo tuū
fēsti. me em̄ amādo. oīa mea a
masti. amādo tua fēsti. Mea at
q̄ m̄ita: elcīs meis s̄t oīa. Non
em̄ sūt tū singla singloz: s̄cīa
om̄. Vēi ī ad hēt vīnūsa sīm̄
p̄cipienda: q̄ tibi oīa sīm̄ sūt
p̄ata. Noua pom̄a seruām̄ tibi.
et vetera. et antiq̄ s̄t et reētē
meoz m̄ita: vt oībz obletteris:
oībz potariis. de oībz satieris.
messlu mīrā meā cū crōtibz: ab
muta i confessoribz. et bñ vīne
ibz. Martitū mīrā ad messem
vēit: nā eoz amātudo trāshēt.
et ad fīt̄ p̄uenēut: nā p̄mīa
pro labore p̄epeit. confessores
de p̄cōz suoz. et laudē mee cō
fessione. m̄fīlēut ad p̄fīdū noi
meo. ad laudē sīne labore. ad
laudē patis et mee vīsōis. Fīt̄
confessores aromata: nā boē vite